

Séria V, číslo 11

**ZAŽEHNUTÍ
ČERVENÉHO SVĚTLA
NA ZNAMENÍ
JEHO PŘÍCHODU**

**kázáno 23. 6. 1963
v Jeffersonville Indiana, USA**

William Marrion Branham

„Mluvené Slovo je originální semeno“

Zažehnutí červeného světla na znamení Jeho příchodu

(The Flashing Red Light of the Sing of His Corning)

Zůstaňme na okamžik stát k modlitbě a skloňme své hlavy. Náš nebeský Otče, vzdáváme Ti čest za všechno, co naše oči viděly a naše uši slyšely. Děkujeme Ti, Pane, neboť dnes víme, že Ty jsi ten stejný velký Jehovah Bůh, jenž jsi vždy byl a vždy budeš. Děkujeme Ti za Ježíše Krista, který umožnil to, že jsme byli navraceni do božského společenství s Tebou skrze Jeho nevinnou krev, kterou ON prolil. Skrze smíření krve jsme nyní synové a dcery Boží. Ještě není zjeveno, co na konci budeme, ale víme, že budeme podobni Jemu, neboť Jej budeme vidět tak, jakž ON Jest. Otče, to nám postačuje, pokud smíme být jako ON, stát tu v Jeho podobě.

Nuže, Otče, nechtěli bychom se v této hodině připodobňovat k věcem tohoto světa, nýbrž být v našem duchu proměnění obnovením skrze Duchu Svátého, aby ON mohl přijít a náš život vzít do své ochrany, aby nás vedl a řídil po všechny dny, které na zemi ještě máme a oslavovat Jeho velké jméno.

Děkujeme Ti za všechny tyto věci. V očekávání vyhlížíme Tvou návštěvu dnes večer, během toho, co jsme zde shromáždění a věříme, že se s námi potkáš, jak jsi nám zaslíbil, v Ježíšově jménu, Amen.

[Můžete se posadit.]

Myslím, že to byl David, který řekl: „Byl jsem rád, když mi řekli, pojďme do domu Páně.“ Jsme skutečně vděční, že tu dnes večer jsme. Pocitujeme, že je to přednost, že máme tuto velkou příležitost mluvit zde s vámi. Pořizují zvukový záznam. Právě jsem se podíval do místnosti, abych viděl, zda bratři pořizují zvukový záznam. Je to zapnuto. Zvukové pásky běží. V pořádku. Toto se děje z toho důvodu, že jsem slíbil, že poselství budou odtud rozesílána, poté, co byla zde v této kapli zaznamenána.

Nuže, jsme shromáždění. Rád bych něco řekl o dnešním ránu. Dnes, přímo v poledním čase, když jsme ukončili ranní shromáždění, se stalo něco, o čem neslyšeli ti, kteří nebyli přítomni. Během toho, co jsem končil bohoslužbu a mluvil zde z pódia, pozoroval jsem jednoho bratra, který tam stál a podával lidem ruce; byl to bratr Way. Tak ho zde jmenujeme. Jeho žena je státně zkušovaná, dobrá zdravotní sestra.

Bratr Way je jeden ze služebníků Božích a má i pozemské zaměstnání, po léta však má volání ve svém srdci po misijním poli. Cítil, že to bylo vedení Boží, jež ho sem přivedlo, aby zde na tomto místě vyčkával a přijal další

pokyny, dříve než půjde na misijní pole. Před několika dny jsem měl s ním a jeho ženou krátký rozhovor.

Dnes ráno, když jsem vyznal, že mám komplex, odvolával jsem se i na bratra Wayne, který rovněž má komplex, což je určitě normální u všech lidí. Právě potom, za okamžik, měl bratr Way srdeční mrtvici a padl mrtev k zemi. Viděl jsem jeho ženu a zjistil, že to jsem byl přítomen již u mnoha lidí, kteří umírali..., nepotřebuji to ještě zdůrazňovat...

Chtěl bych se chlubit Ježíšem Kristem a Jeho mocí. Ale v této chvíli myslím, že bychom neměli nikdy nějakým způsobem se Jím chlubit, kdyby to ON byl vůbec ani neúčinný. Avšak viděl jsem, že Ježíš Kristus často vzbudil mrtvé, což bylo lékaři nezvratně přezkoušeno a potvrzeno.

Například nedávno, v jednom shromáždění v Connecticutu, jež se konalo v jednom velkém, starém, slavném auditoriu, se mnou seděl na pódiu doktor Barten, křesťanský lékař. Byla tam jedna vážená, křesťanská milá žena. Byla to bohatá žena. Seděla po levé straně. Během toho, co jsem svolával modlitební řadu, zpozoroval jsem náhle tuto ženu. Jestliže se zastaví srdce, můžeme zavřít oči, avšak nastane-li smrt šokem, vaše oči padnou nazpátek, zatímco se srdce zastaví, avšak bělmo vašich očí vyvstane.

Zpozoroval jsem, jak klesla k zemi. Rychle zavolali lékaře. Přispěchal k ní a zkoušel její puls a potřásl hlavou, položil svou ruku na ni a ucho k srdci. Byla mrtvá, padla na podlahu a její dcera křičela, a tím bylo rušeno shromáždění. Já jsem pokračoval. Jelikož jsem neměl žádné slovo Pánovo pro tuto ženu, pokračoval jsem dále. Někdo mínil, že by měli zavolat bratra Branhama, avšak někdo jiný odpověděl: „My ho nechceme volat během toho, co má modlitební řadu a je pod darem rozeznání.“ Lidé říkali: „Přiveďte malého Branhama,“ to je Billy. Billy nechtěl, neboť ta žena byla mrtvá.

Vy víte, lidé se stávají pověřivými, je-li někdo mrtvý; avšak je to jen schránka. Nic tam již není, avšak lidé o tom podivně smýšlejí. Ta osoba tu již více není, odebrala se pryč. Obával se jít do její blízkosti, protože ta žena zemřela.

Duch Svatý ke mně neprodleně promluvil. Obrátil jsem se na tom místě, sestoupil po schůdkách a přišel tam, kde ona byla, a právě, když jsem se tam odebíral, promluvil ke mně Duch Svatý, a já jsem řekl: „Maria!“ Ona řekla: „Ano, bratře Branhame?“ Bylo s ní všechno v pořádku. Nikdy před tím nás neviděla. Byla to její první návštěva ve shromáždění.

Potom nedávno v Shawano, chtěl jsem říci, asi před 4 nebo 5 roky, jsem jednoho večera mluvil v jedné vojenské budově. Byl tam velký zástup lidí a jeden starší muž, asi osmdesátiletý, mám zato, se svou milou ženou... Oni oba byli luteráni, chodí do toho velkého, proslulého kostela. Jméno jsem zapomněl. Je to největší shromáždění v Americe, pokud jde o počet členů v jedné jediné bohoslužbě. V tom kraji jsou převážně luteráni. Během toho, co jsem mluvil, pozoroval jsem, jak hlava tohoto muže padla nazpátky a jeho ruce klesly; přepadl dopředu a ležel mrtvý na židli. Jeho žena začala křičet. Křičela: „Tak mi přece někdo pomoz, tak mi přece někdo pomoz!“

Podíval jsem se tam a řekl: „Zůstaňte všichni sedět! Bud'te klidní!“ Vidíte? Očekával jsem na Pána, aby mi dal nějaké slovo.

Byl to satan, neboť jsem se právě chystal dát oltářní výzvu, a to je vždy, kdy on chce sám vyniknout. Všimli jste si někdy, začnete-li oltářní výzvu, že dokonce i malé děti začnou plakat a podobné věci se dějí – je to satan. Vy, kteří jste duchovní, tomu rozumíte.

Pán mi oznámil jeho jméno, zavolal jsem ho a on byl opět ihned živý.

Když jsem tohoto jitra hleděl do minulosti... Vidíte? Často jsem viděl, jak Pán Ježíš navrátil mrtvé. To malé dítě v Mexiku zemřelo o 9. hodině ráno a mezi 10. a 11. hodinou večer se vrátilo k životu. Lékař již potvrdil v úmrtní listině, že to dítě onoho rána zemřelo o 9. hodině v jeho ordinační hodině. Myslím, že na zápal plic. Pokud já vím, žije to dítě ještě dnes. To se stalo asi před 30 – 40 000 lidmi.

Dnes ráno jsem nyní viděl našeho bratra Wayne zde někde sedět, zatímco jsme zpívali „Sláva, sláva, halleluja“ a navzájem si potřásli ruce. Pozoroval jsem, jak ho to zasáhlo a jeho hlava padla nazpět. Není tomu tak, že hlava bratra Wayne lehce omdlí nebo podobně. Viděl jsem, jak padl na záda a jak jeho žena, zkušená ošetřovatelka, zkoušela jeho puls a vykřikla, neboť byl pryč.

A potom, domnívám se, začala sestra Nashová, barevná dáma, která sem do sboru dochází a několik jiných běžet dopředu. Sestra Wayová mi neustále kynula, abych sešel z pódia. Řekl jsem: „Zůstaňte všichni tiše, zůstaňte na svých místech.“ Nebud'te v takových případech rozčileni. To je to, co by chtěl satan způsobit. Prostě čekejte a hleďte, co ON řekne. Jestliže někdo vchází ve slávu, nuže, my všichni přece jednou musíme jít. Nemohlo by se to stát na žádném lepším místě, než ve sboru, přímo v domě Pána.

Ten muž ležel odvrácený. Myslíl jsem si: „Možná, že se mu udělalo jen špatně nebo se mu stalo něco podobného.“ Avšak když jsem se tam podíval

a jeho hlava byla otočena nazpět, viděl jsem, že vnitřní strana jeho očí vystala... Vy své oči nemůžete zavřít a uvést je do této polohy; stane se to jen vypověděním srdce. Přešel jsem tam, nějaká laskavá osoba vložila něco pod jeho hlavu. Jeho nohy, ruce, vše bylo ztuhlé. Jeho obličej byl tak temný, jako moje sako, černo-červenavý. Jeho oči obrácené nazpět. Znáám srdeční mrtvice. Víím, co způsobují a jak působí, jako každý, kdo to viděl. Položil jsem svoji ruku na puls, tu bylo právě tak málo cítit tep, jako zde na tomto pultu, vůbec nic. Zde je jeho žena, zkušená ošetřovatelka, která rovněž zkoušela jeho tep; žádný tu nebyl.

Před několika dny, když jsem tu byl s bratrem Wayem pohromadě, viděl jsem skrze rozeznání, že tak jako tak měl šelest na srdci. Proto jsem si myslel: „To je ono.“ Tedy jsem na něho položil ruce a řekl: „Drahý Bože, volám ve jménu Ježíše Krista duši mého bratra opět zpět.“ A Pán Jehovah ví, Jeho Bible leží přede mnou, mohl jsem to cítit svojí rukou na jeho pulsu – a já víím, že se budu muset ve dni soudu zodpovídat, kdyby to nesouhlasilo – zdálo se, jako by bil čtyři-pětkrát rychleji a potom začal normálně.

Pokoušel se otevřít svá ústa, aby mi něco řekl, přitom vyšel klokotající zvuk, zatímco se pokoušel mluvit. Potom vydal ze sebe slova: „Bratr Branham.“ Potom se zdálo, jako by znovu usnul. Vyčkával jsem jen okamžik, opětovně jsem zkoušel jeho puls: bil normálně. Opět jsem se na něho podíval a on se podíval na mne. Viděl jsem, že ještě správně nevěděl, kde je, jeho srdce však bilo normálně. Bůh do něj navrátil jeho život.

Říkám to ke cti Ježíše Krista, jenž jest tentýž Bůh. V tomto jitru jsem déle kázal a přetáhl čas, unaven, opotřebován. Mohly to být jen dvě věci, buďto byl unaven, nebo když jsem mluvil o tom komplexu, ne abych řekl něco nepříznivého o svém bratru, neboť sám jsem vydal své svědectví, že mám komplex. A myslím, kdybych se dnes večer v tomto shromáždění zeptal: „Kolik je jich zde, kdo vědí, že mají nějaký komplex?“ že prakticky by byla každá ruka zdvižena. Jen abys to věděl, bratře Wayi, dovol, abych ti ukázal, zda mi to bylo dáno skrze rozeznání: Všichni, kteří víte, že máte nějaký komplex, zdvihněte ruku! Podívejte jen! Nevím, zda to bratra Wayne tak šokovalo, když jsem to o něm řekl, že to chápal ode mne jako pohanu a potom upadl do tohoto stavu. Avšak Pán Ježíš ho přivedl zpět.

Nuže, míním, že tentýž velký Bůh, kterého Pavel ve svém čase reprezentoval, když protáhl kázání až do noci, a jeden muž spadl a život z něho vyšel. Pavel šel k tomu muži a mohl oznámit shromáždění skrze milost

Boží: „Jeho život je opět v něm.“ Myslím, že nám to dokazuje, jestliže jsme to nikdy předtím nepoznali, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.

Potom to snad mohlo být i toto... pokoušel jsem se dnes dopoledne nad tím přemýšlet, stál jsem tu, a řekl jsem vám z celého srdce pravdu. Vyprávěl jsem vám o svém komplexu a otevřeně jsem to vyznal a prosil vás, abyste se za mne modlili, aby moje nitro bylo vůči Jeho lidu změněno, abych mohl činit, jak Pán činil. A aby potvrdil, že mě stále ještě bude posílat na pole, dopustil to, aby ukázal, že stále ještě uzdravuje nemocné a křísí mrtvé. Míním, že to nebylo více než potvrzení toho, o čem jsem kázal a bylo to svědectví o království Božím. Je to v souladu s tím, co nedávno nechal říci bratru Robertsonovi a ještě jinému bratru. Milujeme Jej proto. Jsme vděční, že bratr Way dnes večer je s námi. Jistě, že Bůh s naším bratrem není ještě hotov, jinak by byl dnes ráno zemřel. Je ještě něco k vykonání pro bratra Wayne. A chtěl bych, abys věděl, bratře Wayi, že tento celý sbor a já se budeme modlit, aby ti Bůh ukázal Svůj plán pro tvůj život a život tvé ženy. A jakmile se to uskuteční, zapojíme tě. Jsem si jist, že ON to učiní, bratře Wayi. My všichni, kdo jsme křesťané, budeme vděční za bratra Wayne. Souhlasí to, církvi? Modlím se, aby on a sestra Wayová našli ve svém životě své místo v Pánu pro službu.

Také jsem chtěl mluvit s bratrem Wayem, proto jsem přišel dříve. Chtěl jsem znát jeho postoj a dovědět se, co se stalo. On to neví. Vidíte? Uniklo to, klesl a zesnul, to je vše.

Bratr Way by rád věděl, zda je někdo v budově, kdo v úterý nebo někdy pojedou do Arkansasu. Možná, že se tam bude konat malé shromáždění. Je to sejití bratří. Míním, je to odlehlé, jako v nějaké džungli, a nepřijde pravděpodobně příliš mnoho lidí, neboť oni ani nevědí, že tam přijdu. Vidíte? Moji přátelé v okolí se to možná jeden nebo dva dny předtím dozví. Nevím, zda moji přátelé v Arkansasu, kteří mě znají, budou v tom shromáždění. Jestliže tam někdo jede a má místo, byl by bratr Way rád, kdyby taky mohl jet. Prosil o to, aby bylo oznámeno, že tam těm lidem nebude během svého pobytu na obtíž. Sám se o sebe postará. Kdyby někdo jel, bylo by to pro něho znamením od Boha, že ho miluje a že je to ve vůli Boží pro něho, aby tam šel. Vy všichni znáte bratra Wayne, který sedí tam v tom rohu. Jestliže by to chtěl někdo, kdo má volné místo, učinit, byl by rád.

Jak Pán dá, budu zde příští neděli opět zpět. Potom, co bratr Neville ukončí nedělní školu, chtěl bych zaznamenat další kázání, bude-li to

možné. Jestliže se nemýlím, budu mluvit na téma: JE TVŮJ ŽIVOT HODEN EVANGELIA? Jak Pán dá, rád bych to zaznamenal na zvukovou pásku.

Pro dnešní večer jsem oznámil, že udělám zvukový záznam. Myslím, že pastor vůbec nekázal, ale zavolaal mě přímo na pódium, abych mluvil. Nuže, jestliže je natáčeno, a vy byste snad byli unaveni a chtěli jít ven, pak to učinite nejtížeji. Vy víte, že tyto mikrofony jsou velmi citlivé a zaznamenávají každý sebemenší šelest. Pokoušíme se udělat tyto záznamy pro mezinárodní službu.

Oznámím své téma pro dnešní večer, poté, co přečtu Slovo Boží z evangelia Matouše 24, od verše 32:

*Od stromu pak fíkového naučte se podobenství tomuto:
Když již ratolest jeho odmladne, a listí se pučí, porozumíváte,
že blízko jest léto. Taktéž i vy, když byste uzřeli toto všecko,
vězte, že blízko jest a ve dveřích.*

*Amen, pravím vám, že nepomine věk tento,
až se tyto všechny věci stanou.*

Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou.

*O tom pak dni a hodině té žádný neví, ani andělé nebesítí, jedině
sám Otec můj. Ale jakož bylo za dnů Noé,
takt' bude i příchod Syna člověka.*

V první části, kterou jsme četli, zjišťujeme, že šel se Svými učedníky na horu Olivetskou. Přistoupili k Němu a zeptali se: „Jaké bude znamení konce světa? Jaké bude znamení Tvého příchodu? Kdy nastane čas, kdy nezůstane na chrámu kámen na kameni?“ Potom začíná ON odpovídat... vidíte zde v tom prvním verši...

*A vyšed Ježíš, bral se z chrámu. I přistoupili učedníci jeho,
aby ukázali jemu stavení chrámové. Ježíš pak řekl jim:*

*Vidíte-liž tyto všechny věci? Amen pravím vám:
Nebude zůstaven tuto kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen.*

*A když se posadil na hoře Olivetské,
přistoupili k němu učedníci soukromí, řkouce:*

*Pověz nám, kdy to bude, a které znamení příchodu tvého a skonání
světa?"*

Hleďte, oni položili tři otázky, a ON zodpověděl tři otázky. „Kdy nastane ten čas, kdy nebude pozůstaven kámen na kameni? Jaké znamení Tvého příchodu? A jak je to s koncem světa?”

Myslím, že mnozí z nás bratří činí jednu chybu, protože se pokoušíme to všechno vztahovat na Jeho příchod. ON ale zodpověděl tři rozličné otázky, jež MU byly položeny. Kdy bude doba, kdy nezůstane kámen na kameni. Po ukončení té otázky začíná se znamením Svého příchodu, a potom vchází do věcí konce světa. Zde vidíme jednu z věcí, o níž bych dnes večer chtěl mluvit: ZAŽEHNUTÉ ČERVENÉ SVĚTLO NA ZNAMENÍ JEHO PŘÍCHODU. Dnes večer se budeme zabývat dobou Noemovou, neboť tak to má být, až Syn člověka opět přijde.

Toto mě zasáhlo před několika dny a já jsem si myslil, snad se o tom pokusím mluvit. Poznamenal jsem si více míst z Písma, na něž bych se chtěl odvolat a trochu z nich budu číst...

Nuže, našemu Pánu byla položena tato otázka a ON jim dal znamení Svého příchodu. Neprodleně na to řekl: „*Nebe i země pominou, ale slova Má nikdy nepomnou.*” ON řekl: „Od fíkového stromu se naučte podobenství. Jakmile jeho větve raší, víte, že je léto blízko. Když tedy uvidíte, že se tyto věci dějí a jsou zjevné, poznáváte, že čas je blízký. Tato generace nepomine, dokud se všechny tyto věci nestanou.” Jaká generace? Ta generace, která vidí odpadnutí, o němž my dnes večer budeme mluvit.

Když tak přemýšlíme o mém textu: ZAŽEHNUTÉ ČERVENÉ SVĚTLO NA ZNAMENÍ JEHO PŘÍCHODU, připomíná mi to čekání na nějakém nádraží, kde lidé postávají, jak to mnozí z nás činili, když jsme čekali na nějaký vlak. I když ten vlak ještě neslyšíte a nevidíte, víte, že ten čas nastal. Možná, že slyšíte hlasatele: „Je malé zpoždění, odjezd nebude přesný. Nevíme přesně kdy, avšak brzy dojede.” Přejdeme po nástupišti, s rukama v kapsách, posedáváme na kufrech, koupíme si sáček burských oříšků a mluvíme s někým na druhé straně. Avšak najednou vidíme, že se něco děje. Na kolejích je slyšet hluk. Když se toto stane, jde signál dolů. Červené světlo se rozsvítí. Co to znamená? Vlak přijíždí. A i když ho ještě neslyšíte a nevidíte, přesto zazáření červeného světla se signálem dolů, ukazuje, že vjíždí. Máte-li v úmyslu s tím vlakem odcestovat, bude nejlépe, že odhodíte ten sáček s oříšky, přestanete mluvit, popadnete svůj kufr a připravíte se, jinak zůstanete zpátky, neboť na místě staví jen několik okamžiků. Potom je pryč. Jestliže se ještě bavíte se sousedem na druhé straně, zůstanete zpátky,

Oč více bychom měli dbát toho, vidíme-li zažehnutí signálu, že má ON příjezd: ten starý evangelijní vlak bude velmi brzy projíždět. A během toho, co dnes večer pojednáváme o tomto velkém textu: ZAŽEHNUTÍ SIGNÁLU...

Pán se posadil na hoře a řekl jim věci, které se stanou: „*Jak to bylo ve dnech Noema, tak to bude ve dnech, až přijde Syn člověka...*”

Chtěli bychom se trochu vrátit a zjistit, zda v této době nalezneme něco, co se rovná dnům Noemovým. Potom budeme moci říci, zda jsme v tom čase, o němž náš Pán mluvil. Chceme zjistit, zda najdeme nějakou podobu se dny Noemovými. Abychom toto mohli učinit, musíme se vrátit k první knize Mojžíšově, k času Noemovu. Otevřeli byste si 1. Mojžíšovu 6 a četli o dnech potopy, o morálce a tehdejším stavu. Chtěli bychom to přečíst a porovnat to s tímto dnem. Všimněte si!

Stalo se pak, že se počali množiti lidé na zemi...

Přímo první slovo nám prezentuje to absolutně zažehnuté světlo, že se ten den přiblížil, neboť nikdy v celých dějinách, nebyla doba, aby tu bylo tolik lidí a tolik se rozmnožili, jak to máme v dnešní době. Je těžké nalézt nějaké obydlí. Lidé se na zemi rozmnožují takovým způsobem, že věda říká, bude-li to rozmnožování takto pokračovat, nebude ve dvaceti letech pro lidi dostatek potravy. Myslím, že to stálo v READERS DIGEST (časopis Výběr), že kvůli rychlému přírůstku obyvatelstva nebude brzy potrava pro lidi.

Můžeme se rozhlédnout: Místa, jež ležela pustá, se proměnila v města, přesto, že kontrola porodnosti dosáhla nejvyšší míry. Mám za to, bylo to řečeno z Chicaga – doufám jen, že ta čísla uvádím správně – že je tam skutečně každých 60 dní 30 000 zjistitelných potratů. Registrované případy potratů – jak je tomu s těmi, které nebyly vůbec podchyceny? – Vidíte? Tolik jich je jen ve čtyřmilionovém městě – jak je tomu potom s celým světem! Přesto je tak přelidněn, že se to již nedá zvládnout.

V Indii chtějí zasáhnout a muže sterilizovat, aby děti nemohly být rozeny, protože se tak rozmnožují. Počet obyvatelstva Indie obnáší toho času 470 milionů. Co je s Čínou, kde je přírůstek ještě větší, s Ruskem a mnohými zeměmi světa? Když se lidé počali množit na zemi... Hled'te, nyní budeme přeneseni do předpotopní doby...

*...a dcery se jim zrodily a vidouce synové Boží
dcery lidské, any krásné jsou,
brali sobě ženy ze všech, kteréž oblivovali.*

Pročež řekl Hospodin:

*Nebude se nesnadnití duch můj s člověkem na věky,
proto že také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvaceti let.*

*Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano, i potom,
když vcházelí synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim.*

To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí. Ó, jaké téma to zde máme! Vidíte? Jedna z prvních věcí, které bych chtěl, abyste si povšimli, je že synové Boží viděli, že dcery lidské byly krásné. Nuže, nechci tím říci... Mluvím zde o celém světě. Avšak nikdy, pokud vím, neexistovala doba na zemi jako ta, aby byla taková všeobecná krása mezi ženami.

Mnohé z vás starších žen a mužů si mohou na to vzpomenout, že to před léty byla vzácnost nalézt krásnou ženu, dnes ale nenajdeme nic než krásu. Ony dospěly tam, že si stříhají nakrátko vlasy a používají „make up“ a nosí sexy oblečení všeho druhu a takové věci. Ony se tímto způsobem prezentují...

Potom ještě jiná věc: V průběhu času jsme se podle Písma vrátili k počátku. Ženy jsou stále hezčí. Vzpomínám si na dobu, kdy jsem jako malý chlapec chodil do školy. A podívejte se na děti dnes, ty dospívající dívky. Mohu si vzpomenout, jaké tehdy byly ženy, když jsem byl mladým mužem, a podívejte se na dívky dnes! Vzpomínám si na jednu proslulou dívku. Není tomu více jak 25 let, proslulá, hezká dívka a skoro každý hoch chtěl s tímto děvčetem chodit, protože byla královnou skupiny. Možná, že byly v celém městě dvě nebo tři takové ženy. Nyní se staly všechny hezkými. To je naplnění Písma. Zažehnutí světla, že se čas přiblížil.

Vynalezli takovou věc, jako je rtěnka a „make up“, aby nějaká žena, která není krásná, přesto se mohla krásnou udělat. Celý obličej, rty a všechno co dělají, aby se samy udělaly hezké.

Kosmetické továrny pracují ve dne v noci. V Americe je v jednom roce na kosmetiku, aby ženy byly hezké, vydáno více než za potraviny. To souhlasí. Zapomněl jsem, kolik bilionů dolarů je vynaloženo každý rok na kosmetiku, aby udělali ženy hezké.

Nic neříkám proti tomu. Ukazuji vám jen, že je to zažehnutí červeného světla, že čas je blízko. Ježíš řekl: „*Jak tomu bylo ve dnech Noemových, tak tomu bude, až Syn člověka přijde.*“ Hled'te, ta stejná věc. Všimněte si, když se začali lidé množit a bylo jich mnoho, byly dcery lidské krásné. Synové Boží je viděli a brali je sobě za ženy. Nuže, to není můj výrok. Vyčetl jsem

to z Bible, kde nám Ježíš říká, že se máme vrátit do 1. Mojžíšovi a ten čas porovnat: množení se lidí a krása žen.

To je jedno velké znamení. Nyní to varování, varování Jehovy ve třetím verši.

Tedy řekl PÁN:...

Přímo potom se to stalo... Přemýšlejte o tom, Duch Svatý napsal Bibli. V Ježíšovi přebývala plnost Ducha Svatého. ON mluvil jen skrze Ducha Svatého. Písmo bylo napsáno Duchem Dvatým. Ten stejný, který v 1. Mojžíšově 6 mluvil, nám u Matouše 24 říká, že máme učinit porovnání, abychom poznali, že čas je blízko. Množení lidí na zemi, vzdor kontrole porodnosti a všech těch věcí, jež jsou dělány a nejsou odhaleny; přesto se to odehrává stejným způsobem, neboť jsme v konečné době.

Dejte pozor, neprodleně poté nadešla doba, o níž je řečeno, že ženy byly krásné, velmi hezké. Porovnááme to s tím zde a můžeme to dokázat.

Před nedávnem jsem si prohlížel podobizny našich předků, když táhli rovinou. Nemohu přijít na to jméno té ženy, avšak byla známa od San Franciska do Bostonu, tím, že byla nejkrásnější ženou v zemi. Pearl White, myslím, že bylo její jméno. To bylo před mnoha léty. Byla zavražděna jejím milencem Scottem Jacksonem. Pozorujete-li ten obraz nejkrásnější dámy země, tak byste se na ni dnes sotva podívali. Vypadala by jako z antiky, kdyby zde byla na ulici. Neboť téměř každá žena, kterou někde potkáte, by byla třikrát hezčí než byla ona; kdejaká žena, kterou dnes vidíte kráčet ulicí. Hled'te, krása žen přibývá. Potom se táži, zda toto naše ženy poznávají. To je ten důvod, proč bych chtěl, aby tento pásek šel ven, abyste to nečinily. Chtěli bychom, abyste byly hezké, ale chtěli bychom, abyste zůstaly přirozené. Nechtěli bychom, abyste byly tak velmi nepřirozené. Kdybyste mnohé z těchto hezkých žen ponořili na chvíli do umyvadla a umyli je, potom by ovšem vypadaly trošičku jinak, a oblékli je, jak mají být oblečeny. Avšak ony to nečiní. Vy jim ten rozdíl nemůžete vysvětlit. Po chvíli se k tomu vrátíme. Avšak je to to zažehnutí červeného světla.

A myslete na to, když se lidé na zemi začali množit, a ženy byly hezké, byla to hodina, byl to ten čas, kdy Pán řekl: „Nebude se nepadati duch můj s člověkem navěky.“ (Můj Duch nebude stále v člověku snižován.“ – podle německého překladu) Vidíte ten zásah, vidíte tu ruku Boží? „Můj Duch.“ Dcery lidské byly krásné. A oni si z nich brali ženy. A ON řekl: „Můj Duch nebude stále v člověku snižován. Omezím jeho dny.“

Nyní ten 4. verš:

Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházeli synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzatí."

Pozorovali jste, že zde není nic řečeno o manželství. Povšimněte si! Synové Boží vcházeli k dcerám lidským, ale neženili se s nimi. Vezmete-li řecký originál, má tam to slovo tento význam: (Mám to někde tady napsané.) V třetím verši stojí, že si brali ženy. Prostě je brali. Dnes odpoledne jsem se na to díval v řečtině. Tam nestojí, brali si manželky; brali si ženy, ne manželky. Můžete si to sami přezkoumat ve své příručce a uvidíte, zda je to pravda.

Brali si ženy, ne manželky. Brali je prostě ve volné lásce, jak to dnes také máme. Jinými slovy: oni v oněch dnech prostě byli milenci, jak tomu je dnes. Jednali každým způsobem, jak se jim zlíbilo, a brali si každou ženu, kterou mohli mít.

Když ale synové Boží... Nuže, mnozí říkají, že to zde byli padlí andělé, kteří se spojovali se ženami jako muži; avšak abych ukázal, že je to nesprávné: Bible nemluví nikde o andělech, zda jsou muži nebo ženy. Mimochodem řečeno, neexistuje žádný případ v Bibli, kdy je nějaký anděl označen jako žena. Chcete-li k tomu místo z Písma, vezměte Matouše 22,20 atd., tam to najdete.

Něco takového jako nějaký ženský anděl, to neexistuje. To je důvod, proč něco takového jako kazatelka také neexistuje. Anděl je posel. Ano, anděl je posel. Avšak vy vidíte, že doba se v průběhu času tak změnila, že dnes je to tak, jak to tehdy bylo. Nuže, zapsal jsem si dějinné body, o nichž bych chtěl v několika minutách pojednat.

Dejte pozor, ženy oněch dnů – dnů Noemových – musely být předmětem každodenního rozhovoru. Hled'te, synové Boží (synové Setovi) viděli dcery Kainovy, že byly krásné. Proč? Ony byly bezbožné; byly to dcery Kainovy. Když synové Boží viděli dcery lidské, že byly krásné, brali si z nich ženy. Potom vypadli synové Boží ze svého prvního stavu s Bohem a běhali za ženami. Jestli to není obraz dnešních dnů, pak nevím. To je pravda.

Lidé, pohled'te na naše dnešní církve, podívejte se na všechno, nač se podívat chcete, všimněte si toho. Všude to vypadá jako v onom dni. Musely to být krásné ženy. Muži se stali jejich otroky, říkají dějiny. Muži se stali skutečnými otroky žen. Protože byly tak krásné, stali se otroky. Oni skutečně zřídili oltáře a holdovali jim. A pomyslete jen, oni v oněch dnech doslovně

vzdávali hold ženskému masu a krvi. To jsou dějiny. Porovnejte to s dnešní dobou. Je to tatáž věc, můj bratře. Muži doslovně holdují ženám. Dokonce v naší zemi je paní Kennedyová dvojnásob výše vážena, než prezident. Tak to je. Kdekoli je řeč o nějakém muži, má-li nějakou atraktivní ženu, pak je to ono.

Nuže, o jízdě autem se říká, že ženy jsou nejjistějšími řidiči. To nesouhlasí, řeknu vám proč: Billy a já jsme projezdili křížem krážem tyto Spojené státy a máme informace z první ruky. Máme v autě kartu a malou tabulku, na níž stojí: Muži – ženy. Pokaždé, když nějaká žena udělá chybu, uděláme záznam na její straně, učiní-li to muž, uděláme záznam na jeho straně. Asi z 300 chyb, které jsme zaznamenali – překvapí vás to – bylo 280 žen a 19 mužů. Ale víte proč? Ony nedostanou žádné udání. Policista nezadrží žádnou hezkou dívku – snad jednu z tisíce. On si nechá dát její telefonní číslo, ale nezavře ji. Tak se to děje. Není divu, že výkazy to neuvádějí. Hleďte, protože muži dnes jsou tak jako ve dnech Noemových, oni se sklánějí před osobou hezkých žen. Ovšem!

Ó, jak strašné to muselo být s tím holdováním v oněch dnech! Ženy se staví tak atraktivním způsobem do světla lamp... Jestliže to tehdy ještě lépe uměly než nyní, pak jsem rád, že jsem tenkrát nežil. Přemýšlejte o tom, jak to jen... Ženy jednaly tenkrát právě tak, jak to dnes činí.

Povšimněte si, Bible říká, oni jedli a pili. Nuže, to je přece oprávněné. Jistě! Manželství je počestné. Muž, který se ožení s nějakou ženou, to je počestné, je to Bohem stanoveno. Jestliže ale dojde k tomu, že nějaký muž vezme ženu někoho jiného nebo nějakou mladou ženu, nějakou ženu, lhostejno, kdo ona je, a svůj manželský slib zruší a učiní něco převráceného, zhřešil v očích Božích. Bible mluví proti tomu velmi ostře.

Dejte pozor, je napsáno, že Bůh stanovil v zahradě Eden manželství, ale jistě odsoudil cizoložství. Tito muži a ženy v oné době pominuli zákony Boží, zlehčili si je a jednali proti nim; nuže, porovnejte to s dneškem! Podívejte se na to. Můžete vidět, že vlak vjíždí, přemýšlejte nyní velmi dobře a hluboce o neomylných slovech Ježíše Krista. Vidíte? Povšimněte si! Bible zde říká, oni jedli a pili – ovšem – s jejich krásnými ženami. Nuže, vy poznáváte, že je to v pořádku jíst a pít. Je to jeden z přirozených zákonů života. Musíte to učinit. Ale máte-li jen to na mysli... Dnes se stávají z lidí hýřilové, opilci; ženy pijí v restaurantu. Vejdete-li tam, kde se podává whisky se sodou a koktaily, překonají ženy muže v pití.

Ježíš řekl: „Jak tomu bylo ve dnech Noemových, oni jedli a pili, oddávali a nechali se oddávat.“ Jinými slovy: žili s ženami, aniž by s nimi byli ženatí. Nuže, dnes je to tak zařízeno... Existoval nějaký Reno, který se v jednom dnu oženil, nechal se rozvést a opět se oženil. Ale to je nyní úplně překonáno. Ti takzvaní manželé a manželky mají různé klíče k místnostem ve velkoměstech. Nuže, cestuji a procházím těmi městy a vím, že je to pravda. Manžel má svoje ujednání, manželka má své ujednání. Je to takové shromáždění zkaženosti, změkčilá, líná, špatná společnost se zrodila; generace, určená pro peklo. Před několika lety... Hled'te, kam došel člověk se svým tělesným stavem. Hled'te, kam dospěl skrze ty věci, které činil. Věda se neustále pokouší vyrábět lepší potraviny; křížené zrno, křížená rajská jablka, křížený skot. Ta věc není vůbec dobrá. Usmrcuje to lidi a oni to nepoznávají. V několika dalších letech nebudou nic více než medusy (slaboši).

Před 50 lety se konaly právě tak hry míčem, jako nyní. Nikdy jste neslyšeli, že byl někdo zraněn. Nyní je jich tucet nebo dvacet usmrceno v jednom roce. Zasáhne-li míč nějakého muže, pak v něm není nic, co ho zachová při životě. Je jako nějaká perlička a je-li zasažen, je tak zesláblý, že zemře.

Když Bob Fitzsimmons bojoval proti Corbettovi, bojovali, mám za to, 125 kol holou pěstí v jednom odpoledni. Takoví muži s takovou silou úderu ve svých pažích mohli vzít dřevo o velikosti dvakrát čtyři coule a zlomit. Popadli je pouze svými pěstmi. Ponořili své ruce při spaní do octa a jejich pěsti ztvrdly. Kolo netrvalo dvě nebo tři minuty, jak je tomu dnes. Neměli na sobě žádné vatované, boxerské rukavice. A nikdo nebyl usmrcen. Myslili si, že kolo musí končit k. o. (knokautem). Ten muž musel být sražen. Bojovali 125 k. o. s., byli to muži. Dnes budou muset s uměním boxu přestat; přesto, že mají vycpávky na svých pažích a pěstích, sotva mohou dvě, tři kola bojovat, aniž by někdo nebyl usmrcen. Co je toho příčinou? Je to skupina – já nevím jak, slabošská, měkká masa, křížená, takové Nic – až celá generace vymře.

Neříká Bible, že budou sice zeslabení, ale moudřejší? V příštím pokolení, které přijde, budou si brát k obědu pilulku. Není to nic než společnost kuřáků cigaret, pijanů whisky, koktailových dýchánek, skupina opájející se omamnými jedy; vstříkující si injekce – kriminalita mladistvých ve školách. Není divu: jestliže matka se chovala tak na ulici, dostává se dítě do stejné věci.

Počet krásných žen se trvale zvyšuje. Společenský řád je zhroucen. Ó, jaká to široce rozšířená věc, je to v čase, v němž my žijeme. Dělalí toto

a ono a procházejí s tím... Neprojdou s tím! Co dělají? Právě to, co dělali tehdy. Posmívají se příkazům Božím. Bůh řekl: „Nezcižolžíš“, avšak oni ukazují, že to mohou činit a projít s tím. Oni se domnívají, že s tím projdou, avšak nikdy se jim to nepodaří. Možná, že jste neměli chodit a poslouchat mě. Avšak, Bůh řekl, že toto bude ten čas, v němž se zažehne červené světlo. Ježíš tak řekl.

Nuže, jakého hříchu se to dopouštějí a smějí se tomu ... Věci, které Bible označuje za nemorální, nazývá dnes svět často ctnostnými. Vy dovolujete, aby se vaše dívky svlékaly, a necháte je jít ulicí v šortkách nebo dlouhých kalhotách a ony samy si při tom také ještě myslí, že je to ctnostné, jestliže nějaká dívka své ženské maso vystavuje tak na odiv. Bible říká, že je to hřích. Strašné! Avšak svět to jmenuje ctností. Hled'te, co činí s příkázáními Božími. Církev proti tomu nic neříká. Je čas, aby někdo vystoupil za spravedlnost ve jménu Ježíše Krista a učinil té věci konec, neboť jednou ve dni soudu se z toho budeme muset zodpovídat.

Jestliže se toto někomu poslouchá jako zastaralé a mlhavé, pak zkoumejte v těch málo letech, jež leží za námi, hled'te, co nyní se odehrává a pak si představte budoucnost... Neexistuje žádná budoucnost kromě příchodu Pána.

Porovnejte předpotopní ženy s tím dnešním pyšněním. Zkoumejte, jaké ony byly. Podívejte se, co činili synové Boží. Vizte, co dnes činí.

Před nedávnem jsem seděl na jedné konferenci a já jsem se téměř zhroutil, když všichni... Zdálo se, že se všichni radují z proslovu jednoho kazatele, který stál na pódiu. Seděl jsem v jednom koutě. Mladá dáma vstoupila. Ona byla skutečně špatně oblečena. Přišla a kráčela tím kostelem, tanečním krokem, jak říká Bible, kráčela vpřed. A každý kazatel na pódiu i shromáždění, všichni otáčeli své hlavy a dívali se za touto dívkou. Myslel jsem při tom na toto místo Písma. Synové Boží se dívali po dcerách lidských; hříšníci – bezbožní; hezké ženy. Ó, tak mnoho sborů to roztrhalo. Vzalo to Ducha Božího pryč. Všimněte si: Hleděli na dcery lidské.

Nuže, myslíte na to, ten neomylný Ježíš Kristus prohlásil, že tyto věci v posledních dnech budou takové. ON řekl, až uvidíte tyto věci, víte, že ten čas stojí přede dveřmi. Není mnoho lidí, kteří to řeknou. Mnoho kazatelů to nemůže říci. On by mohl, kdyby chtěl. Kdyby to učinil, shromáždění by ho vyhodilo. To je přesně pravda.

Avšak zde je jedna věc. Je-li nějaký muž Bohem zavolán, bude se držet této Bible. Nedbám nic o to, co se musí udělat.

Musíte na to myslet, to je pravda. Pravda vás buďto spoutá, nebo osvobodí. Přesně to řekl Ježíš. Synové Boží padli kvůli krásné postavě a obličejí dcer lidských. A přesně to máme my dnes, znovu ta stejná věc.

Jen porovnejte onen den: Množení lidí, ženy jsou krásné, synové Boží padají, oddávají se a nechají se oddávat, rozvodová řízení, žijí v cizoložství a tak dále.

„Nuže,“ řeknete, „okamžik, bratře Branhame, já nevím.“ Poslyš, bratře, dříve než něco řekneš, poslyš toto:

Ježíš Kristus řekl, kdokoli by pohleděl na ženu, aby ji požádal, zcizoložil s ní ve svém srdci. Uvidíte-li... Jakmile muž vychází ze svého úřadu, z kostela, z domu a vstupuje na ulici, co jiného potká, než na každé straně na odív vystavené maso a krev ženských bytostí, zdůrazněné figury, krásně udělané obličejy... Pokušení! Bůh řekl, že toto se bude dít. Jestliže se to děje, je čas blízko přede dveřmi. Jak tomu bylo ve dnech Noemových, když synové Boží viděli dcery lidské a brali je za ženy. Vidíte? Tu to máte. Nuže, dejte pozor! Tu stejnou věc nalézáme dnes. Vidíme v dějinách, že měly takové vyzařování sexu, že synové Boží zřizovali pro ně dokonce sochy a skláněli se před nimi. O Venuši atd. vidíte? Skláněli se před nimi. Jestliže řeknete: „Bratře Branhame, takové věci my dnes nemáme; to nemůžeš s naší dobou srovnávat.“ Prosím o prominutí. Myslím, že je to dnes horší, než to bylo tehdy.

Co vidíme v televizi? Sotva můžete vzít nějaké noviny do ruky, kde by nebylo všechno plné ženských bytostí: hezké ženy na každém balení whisky, v novinách, sexy, nemorálně oblečené, nic jiného televize neskýtá, při všem se jedná o sexy oblečené, hezké ženy. Nacházíme je na cigaretových reklamách, všechno, nač se jen můžete podívat je plné atraktivních žen. Nemůžete se podívat ani na reklamu na pár hedvábných punčoch, aniž byste na ní neviděli štíhle formované nohy. To je pravda. Co je to? Proč je to tak?

Vzpomínám si na jednoho muže, pro kterého jsem pracoval, Chris tam na rohu. Mnozí z vás si pamatují na Chrise Meisnera. Jeho žena Lilian, říkali jí Lili myslím, – rozená Ellingerová. Ona byla velmi krásné děvče. Jeden člověk tam přišel a chtěl svolení od jejího otce, zda by směl její obličej, její obraz, její profil zobrazit na bonboniére. Tento starý německý luterán povstal a řekl: „To je urážka pro mě, dát obraz mé dcery na obal bonbonů a v celé zemi to rozšířit.“ Jak to vypadá dnes, kdy každá reklamní tabule, televize, vůbec všechno, co vidíte, ukazuje nemorální, vulgární, sexy, bezbožně

vypadající ženy. To souhlasí. Co je to? Vlak, ten starý vlak nyní vjíždí. Bible říká, že se to velmi brzy stane. Slyšíme již ten hluk.

Mluvíme v té souvislosti o jiných věcech, avšak myslíte na to, toto je další zažehnutí jedné, která se dnes před námi rozsvěcuje. Ó, my vidíme ten stav národa, vidíme to politické rozvrácení, vidíme situaci církve, kážeme o tom všem, avšak toto je něco nového. Je to něco, čím není člověk věhlasný, mluví-li o tom, musí to však být učiněno, neboť nějaký hlas se musí proti tomu pozdvihnout. Myslete na to, s těmi slovy dnešního večera se tam u soudu opět setkáte.

Před nedávnem jsem měl jedno vidění. Pán mi ukázal jednu umírající ženu. Nikdy si nemohu na jméno té ženy vzpomenout... je to Marilyn Monroe. Nikdy jsem ji neviděl, nechodím do kina. Ale byla mi ukázána a byla atraktivní. Pokoušela se někam přijít, ležela v umírání, měla srdeční mrtvici. Pán pravil: „Nyní řekni, že o 4.00 hodině zemřela, nespáchala sebevraždu. Můžeš říci, že zemřela o 4.00 hodině, neboť je jen několik vteřin před čtvrtou hodinou.“ Viděl jsem, kde ji našli. Řekl jsem o tom Billymu a té rodině a těm, kdo se mnou byli. Nuže, několik dní později se stalo, že Marilyn Monroe zemřela.

Před několika dny jsem byl v Kanadě. Moje děti stále mluvily o nějakém určitém místě, kde ta dáma, která nám ten dům pronajala, má televizi. Řekly: „Bude jedno vysílání: ŘEKA, KTERÁ SE NEVRACÍ.“ To je ta řeka, na níž vždy rybařím. John Smith, jeden z mých přátel, jede po ní. Řekly: „Natočili o tom film, tatínku, možná, že pan Smith je v tom programu. Chtěl by ses na to podívat“?

Řekl jsem: „Jestliže se včas vrátím z Kanady, podívám se na to.“ Když to mělo být ukázáno, přišel jsem tam, abych to viděl. Když jsem to učinil – kdo v tom hrál – Marilyn Monroe. Nuže, bylo to asi rok po její smrti. Tam se objevila, sexy oblečená – její hlas bylo slyšet na zvukovém pásku. Jestliže zvukový pás zachycuje její vystoupení – a kdyby mohla dnes večer odtamtud, kde je, pohlédnout dolů (doufám, že je zachráněna, nevím to, je to Bohu přenecháno), jestliže by se mohla ohlédnout nazpět, nemohla by to popřít. Nemůže to popřít, neboť to máme. Oč více má Bůh každý pohyb, každé jednání na Svém velkém nadpřirozeném zvukovém pásku. Nemůžeme se tomu vymknout. Je to tam.

A myslíte na to, kdyby byl postaven mikrofon, kde stojí tento, a bylo by to nyní celému světu přeneseno, uslyšeli by lidé na celém světě můj hlas dříve, než vy jej uslyšíte z tohoto pódia. Elektronika ve světě to umožňuje.

Vy víte, že hlas nezemře nikdy. On nikdy nezemře. Věda si činí nárok, že ve dvaceti letech bude doslovně moci podchytit hlas Ježíše Krista z tehdejší doby, kdy chodil na zemi, bude-li pokračovat tak jak až dosud. Je to, jako by hodili kámen do rybníka. Ty malé vlnky zmizí vašemu pohledu, avšak věda tvrdí, že jdou od jednoho oceánu k druhému, tam a zpět, a nezemřou nikdy. Stejně tak to činí slova, která vyslovíte. Setkají se s vámi ve dni soudu, zachrání vás nebo vás odsoudí. Ani s něčím jiným neprojdete. Jsme si toho vědomi... nyní procházejí touto místností obrazy a lidé, Nevěříte-li tomu, zapněte své televizory. Tam uslyšíte hlasy lidí, ale naše smysly je nedovedou zachytit.

Mají vysílací stanici a magnetový stožár, resp. trubku nebo krystalový detektor, který zachycuje hlasy a opět je vysílá. Nuže, to jediné, co Bible je, je toto: Slova Ježíše Krista, která ON mluvil, jsou doslovně živá, jako každé jiné slovo dnes ve světě. Nuže, jestliže vaše srdce bylo očištěno krví Ježíše Krista a stane se přijímací stanicí Vysílače, je ON tentýž, včera, dnes i na věky a koná tytéž věci, které ON činil, neboť Jeho Slova nemohou zemřít. Ona jsou živá navždy. Nepotřebují je teprve zachycovat, nebo ve dvaceti letech, my je přijímáme již nyní. Tu to vidíte?

Žijíce v tomto velkém čase, blízko příchodu Syna člověka, vidíme všude zažehovat světla, jež svědčí o Jeho příchodu... Vidíme to v politice, vidíme to v církvi, vidíme to na době, vidíme to, kamkoli pohlédneme. Vidíme, že slunce již nevypadá jako dříve, svět se dostal z rovnováhy. Říkali mi, že moře u severního pólu je nyní podstatně hlubší, než bývalo dříve. Mohli jste Beringův průliv přejít, nyní je to tam mnoho, mnoho stop hluboké. Proč? Země se vzdouvá uprostřed, tam, kde byla hloubka, stává se to mělčinou – kde byla rovina, je hloubka. Svět je celý z rovnováhy. Kymácí se, potácí se. Celá příroda ustupuje a všechno, co vidíme.

Dnes večer zjišťujeme, že příroda dokonce v lidské rase zdůrazňuje znamení Jeho příchodu, neboť dcery lidské se stávají krásnými a synové Boží si je berou za ženy. Jaká to hodina, v níž my žijeme! Ó, jak to v oné době bylo.

Dějiny nám ukazují tuto velkou šokující věc, že muži holdují ženám. Zjišťujeme, že je to dnes svět žen. Byl jsem před nedlouhým časem ve Švýcarsku a mluvil s někým... Nic proti našim křesťanským ženám. Ony jsou klenoty. Mluvím o běhu světa. Tam s námi jezdila jedna dáma, bratr Guggenbühl a jeho přítelkyně, se kterou chodí. Je to muž téměř v mém stáří, nebyl nikdy ženat, starý mládenec. Chodil s jednou mladou dámou.

Jedna z tamních dívek řekla: „Bratře Branhame, vyprávěj nám o Americe. Podle našeho vědomí je vaše země zemí žen.“ Řekl jsem: „To souhlasí.“ Odpověděla: „Již vždycky jsem tam chtěla.“ Potom jsem jí to začal vysvětlovat, načež řekla: „Co???” Řekl jsem: „Ano.“ To ihned změnilo její mínění. Zeptala se: „Jak můžeš vést křesťanský život na takovém místě?“ Přemýšlejte o tom!

Když jsem byl v Římě, šel jsem k San Angelo a těm katakombám, bylo to šokující... když jsem přicházel k hotelu k místu, které se jmenuje „Tři mince v jedné studni“, a viděl ženy tak nemorální na ulici. Přijdou k vám a táží se, zda s nimi chcete jít — každý druh a velikost. Zapomněl jsem, kolik jich oslovilo Billyho, mne a bratra Baxtera, než jsme přišli k vodě. Zeptal jsem se muže od letecké společnosti TWA, který řídil okružní cestu městem: „Musí tyto ženy takto žít?“

On řekl: „Ne, avšak od té doby, co jsou tu ti vojáci, zvykly si na to; přesto, že chodí do dobré práce, pokračují v tom dále.“ Avšak dokonce na takovém místě, jako je toto, jsme viděli, když jsme přišli k San Angelo, velký štít z Vatikánu. Tam stálo: „Pokyn pro americké ženy: Prosím, oblečte se, dříve než vejdete dovnitř, v uctivosti před mrtvými.“

Viděl jsem jednu americkou dívku vystupovat v Paříži, v místě, odkud vlastně pochází naše móda. Dívka, v doprovodu svých rodičů, byla však tak nemorálně oblečená, že vojáci, kteří právě vykonávali nějakou práci, odhodili své kopáče a lopaty a přišli tam, aby viděli tu scénu, jak toto americké děvče šlo kolem. Stojíme na špici v módě. Kdysi to byla Paříž, nyní oni přicházejí sem, aby si odvezli tu vulgární, nízkou špínu jednoho národa, jímž právě procházelo probuzení skrze Ducha svatého a náš milovaný Pán Ježíš prokázal velké divy a znamení Svého milosrdenství. Během toho, co o tom mluvíme, jak to bylo ve dnech Noeho, vidíme světlo svítat ze všech stran. Bůh, který může probudit mrtvé z jejich lože, Bůh, který uzdravuje nemocné, Bůh, který předpovídá věci dříve, než se stanou a pokaždé to činí dokonale až do puntíku, bez selhání... a vy k našim ženám v Americe můžete kázat, přesto jsou každým rokem horší.

V Durbanu, jižní Africe, kde bylo shromážděno asi 200 tisíc domorodců, když se staly ty velké divy Boží, viděl jsem 30 tisíc nahých domorodců... Ženy tu stály jen s nějakou zástěrou vpředu dolů visící, muži neoděni, jen s nějakou zástěrou. Spali na kozí kůži, která jim je dána v jistém věku. Tak žijí a spí, zavinou se do ní, a když zemřou, jsou v ní pochováni někde na poli.

Viděl jsem tyto ženy, tak primitivní, že jedna z nich, asi 20 stop ode mne vzdálená, porodila. Nebyla dovezena do nemocnice; jiná žena jí tam několik minut pomáhala, a asi v 5 minutách bylo vše hotovo. Vzala děťátko do svých rukou, přidržela u prsu, aby je nakrmila. Tak prostí, avšak když viděli moc všemohoucího Boha, která sestoupila na jednoho mladíka, který velice trpěl a nebyl při rozumu, potom se ale s plným rozumem zdvihl a přinášel Bohu chválu, přijalo 30 000 těchto domorodců Ježíše Krista za svého osobního Spasitele. Co se stalo? Vy víte, bylo to desetkrát více, než se stalo o Letnicích: 30 000. Pozoroval jsem tyto ženy velmi dobře: Jak klesly k zemi, rozbily své modly a svůj život předaly Ježíši Kristu. Nevěděly nic o NĚm, mnohé možná nikdy Jeho jméno neslyšely, avšak když klesly na svá kolena a já je vyzval, aby své modly rozbily, míní-li to upřímně, učinily to. Poté, co padly na svá kolena, zasvětily svůj život Kristu, zatímco jsem se za ně modlil, zdvihly se a stály se svými pažemi dolů spuštěnými a nepochopily, že byly nahé, jakmile však život Kristův se dotkl jejich života, viděl jsem, jak tyto ženy své paže zkřížily na prsou a vzdálily se z blízkosti mužů. Jestliže dotek Ježíše Krista to způsobí na neoblečeném domorodci, co by pak měl způsobit na národě, který evangelium slyšel po staletí! Ano, tam se to ukáže. Viděl jsem to: nikoliv co někdo vyprávěl, ne, já jsem to sám viděl. Je to podivné, že se nazýváme křesťany a každým rokem se více svlékáme. A zdá se, že církvím je to jedno.

Ó, televizní programy činí ženské maso a krev... Ony nejsou žádní bozi, žádné bohyně, ale přesazuje to Ameriku do přesně stejného stavu tak, že se Písmo naplňuje. Číslo Ameriky je třináct. Socha Ameriky je žena; je to na našich penězích, na všem. Nyní to jistě vchází do doby, kdy to nebude dlouho trvat, že budeme mít americkou bohyni. Rukopis na zdi můžete vidět.

Ó, co budeme dělat? Nemůžete se vydat na ulici, neohlížet se kolem, nemůžete se vydat do města, abyste neviděli vystavení ženy na odiv. Jak se odívají, je – přes všechnu dobrotu – skutečně hanebné. Ty ženy by se samy ve svých šatnách měly stydět, natož když vyjdou na ulici v takovém úzkém, nedostatečném oblečení a na koupaliště v těchto malých bikinách, nebo jakkoli to nazývají a všelijakých věcech; nevědouce, že v nich je zlý duch. Mnohé z nich zpívají v chóru. Ježíš řekl, že se toto bude dít.

Ženské tělo není nic jiného než maso a krev; ony jsou malí bohové. Mé mínění je – Bůh mi odpusť, jestliže jsem převrácený – že je to velkoobchod striptýzem. Sotva můžete nějakého muže obvinít, není-li křesťanem a podlehne-li pokušením na takových místech a učiní něco převráceného,

neboť se nemohl ovládnout. Je udivující, že kvůli všem těm věcem není způsobeno více neštěstí; ženy by si to byly zasloužily. Není-li tomu tak, jak byste mohli obviňovat toho muže? Dejte vinu tomu, komu vina náleží.

Ženy, vy říkáte: „Nuže, bratře Branhame, jsem morálně bezvadná.“ Není o tom pochyby, moje sestro, víš ty, že ve dni soudu se budeš muset zodpovídat z cizoložstva, když se sama tak nabízíš a muži se na tebe dívají. ON řekl: „Kdo se podívá na ženu k požádání, již ve svém srdci s ní zcizoložil a bude se muset z toho zodpovídat.“ Třeba jsi ten akt neučinila, ty ale dovoluješ, že na tebe satan vkládá toho ducha, kdy sama příroda by tě měla učit, že je to převrácené. Dokonce bez Ducha Božího by tě měla příroda učit, že je to převrácené.

Předpovídám, že brzy přijdou s fíkovým listem. Asi před 30 lety jsem to předpověděl. Hled'te, to zesměšňování Bible. Ony to přesto činí. Je to veřejný striptýz.

Nuže, ďábel dnes koná totéž se syny Božími. To souhlasí. Dávejte pozor na náš obchodní život. Většina našich obchodů podléhá kontrole žen, mnohé z nich. To souhlasí. Podívejte se na naše církve. Pohleďte na náš národ, jak hluboko se synové Boží sklánějí k soše těchto věcí, těchto žen – pro mne nejsou nic víc, než veřejné děvky. Je to strašný výrok, avšak holá pravda. Víím, že lidé budou poslouchat tyto pásky a budou říkat věci, avšak jak to můžete činit, jestliže se tak samy prezentujete a nějaký muž na vás hledí. Ježíš řekl, že jste se s ním dopustili cizoložstva. Jestliže se tento muž bude muset zodpovídat z cizoložstva, kdo to učinil, čí vina to je? Je to žena, která se odhalila a nabízí se – nebo se tak prezentuje před hříšníkem. To souhlasí. Jaké znamená to je? Konečná doba, červené světlo.

Mateřskost je pryč, národy se rozpadají. Nuže, chcete-li vědět, kde to Ježíš řekl, čtete Matouše 5:28. Život žen to zapříčinil. Upadnutí do pohlavního pudu přineslo zkázu. Kdybyste to chtěli sledovat nazpět, jsou některé národy, jejichž pád jsem sledoval do minulosti, některé z nich byly Egypt, Asýrie, Řím a ještě další. Padly mocí žen.

Pohleďte, neexistuje nic lepšího, co mohl Bůh kromě spasení dáti nějakému muži, než milou manželku. Žádný muž nemůže být tak potěšen – žádná osoba ho nemůže tak utěšit, je-li unaven; nikomu se tak nesvěří jako své vlastní ženě. A jakou přednost máte vy bratří, kteří máte příjemnou, čistou, upřímnou, mravnou manželku, můžete přijít unavení a ustaraní domů a posadit se a ona je zde, aby s vámi mluvila. Ona na vás může dokázat více, než kdokoli jiný. To je pravda. Ona je klenot, ona je královna.

Ale myslete na to, žena byla stvořena pro muže, nikoliv muž pro ženu. Poslední bytost, kterou Bůh stvořil, byl muž. Žena je vedlejší produkt muže. Byla udělána pro muže, ne muž pro ženu. A přesto padají muži k soše ženy. To přece bylo to, čím to na počátku začalo. To se stalo na začátku. Když syn Boží, Adam, nemohl být pokoušen, aby činil to převrácené, přišel satan v osobě zvané had, který byl jako muž a tam to začalo. Eva vyšla za Slovo, a tím bylo způsobeno všechno utrpení, žal srdce a každý hřbitov. Každý hřích, který kdy začal, vzal tam svůj počátek. Zde je to opět.

Žena způsobila pád na počátku, a ona to činí na konci. Ona to začala, ona to dokončí. Není divu, že Bible říká, že ti uniklí na Siónu budou slavní v očích Pána.

U Izaiáše 3 je o tom řeč, jaká bude nemorálnost žen v posledních dnech, že budou muset mít tolik oblečení, a jak si budou dělat vlasy a takové věci. Bible mluví o tom u Izaiáše 3, jak si na vysokých podpatcích tanečnickým krokem budou vykračovat, ony si svlékají své punčochy, a co jiného ještě dělají, tolik garderoby k střídání a co k tomu náleží. Je psáno, že všechno jí bude vzato a ona tu bude sedět v zápachu své nemorálnosti. Je řečeno, že dokonce sedm žen se chopí jednoho muže a řeknou: „*Budeme dělat svou práci, nech nám jen nosit tvé jméno, aby byla naše hanba od nás vzata.*“ [Izaiáš 4:1]

Říká, jak nádherná bude ta malá ratolest, která všem těmto věcem unikne; ona bude svatá PÁNU ve dni, až skutečně znovuzrozené ženy poznají své místo, i když se jim budou vysmívat a označovat je za podivné, staromódní, či jakkoli, ale budou jednat jako ženy, jako dámy. Stůjte tu jako žena, odívejte se jako žena, mluvte jako žena, žijte jako dáma. Ano! Amen! To znamená: Tak je to. Nebojte se, nebude vás to bolet! Nuže dobrá!

Ježíš řekl ve Svých vlastních slovech, co se stane a co bude vystaveno na odív.

Dále řekl ON: „*Jak tomu bylo ve dnech Lotových...*“ Jestliže si chcete poznamenat to místo Písma, je to Lukáš 17:28. On řekl: „*Jedli a pili, kupovali a prodávali.*“ Všeobecně viděno jsou to oprávněné věci. Avšak povšimněte si! Oni tím byli tak zaměstnáni, jejich celé myšlení na to bylo zaměřeno.

Ve dnech Lotových klesly ženy v své morálce tak hluboko, že nebyly používány tak, jak by ženy měly být používány, nýbrž byly zvrácené, až to došlo všeobecně tam, že muži žili s muži. Vzájemná perverzita žen změnila pohlavní buňky ještě dále, protože se ženy staly tak lacinými.

Před několika dny jsem byl v Tucsonu. Chtěl jsem koupit chléb a tam seděl v autě mladík se dvěma mladšími. Jeden další přišel, aby koupil

krabičku cigaret. Starý, šedovlasý pán se na něho podíval a zeptal se: „Pro koho jsou tyto cigarety, pro tvoji matku?“

Odpověděl: „Ne, jsou pro tohoto mladíka!“

Zeptal se: „Je na to dosti starý?“

Odpověděl: „Ano, můj pane.“

Pohlédl tam. Stál jsem tam se svým chlebem a mlékem a přihlížel. On řekl: „Dobrá, v pořádku,“ a dal mu je. Potom se podíval na mne a řekl: „Pochybují o tom.“

Řekl jsem: „Nemohu zestárnout dosti na to abych, to činil; on jest... On by v žádném případě neměl být dost starý.“

Řekl: „Souhlasím s tebou. Máš – byl ti ten pokus těžký – přestat s tím?“

Řekl jsem: „Nikdy jsem s tím nezačal. Nikdy jsem to nezačal.“ Řekl jsem: „Moji rodiče kouřili a používali tabák, avšak Bůh Pán mě od toho uchránil.“ Obrátil se a podíval se na mne trochu udiveně a řekl: „Nuže, myslím, – je to ohavná věc vidět, jak se to dnes dělá.“ Řekl: „Dříve bylo obvyklé, že jsme ženy stavěli na podstavec. Ctili jsme je, sňali svůj klobouk v jejich přítomnosti a šli svou cestou dále. Jestliže nějaký gentleman někoho slyšel, kdo o nějaké ženě udělal nějakou poznámku, srazil toho dotyčného k zemi. Ctili ženy. Ale, můj pane, ženy si to samy zavinily. Dnes již nikdo v pouliční dráze nevstane, aby si mohly sednout. Dříve sňal každý svůj klobouk a nabídl jí místo. Nyní je to mizivé množství. Samy si to na sebe přivodily.“ To je pravda. Dábel, který má Hollywood v hrsti, je popadl, představil to v televizi a v týdenících, až ta celá věc se stala velkým hrncem plným špíny. To je pravda.

Vím, že není populární to říkat, ale je to pravda. Je to pravda. Je to Slovo Pána a varovné znamení, že Kristus přijde v této generaci. ON řekl: „Ti, kteří spatří, že se toto děje, nepominou, dokud se všechny tyto věci nestanou, ale Mé SLOVO nikdy nepomine.“ Je to varování – zažehnutí červeného světla – opona padá. Jsme v konečné době.

Vidíme ta znamení Pána Ježíše, v tom, že uzdravuje nemocné, mrtví jsou kříšeni, zlí duchové vyháněni. Vidíme, že lidé jsou posvěcováni a skrze Ducha Svatého dělání svatými. Vidíme, jak je život proměňován. Vidíme velká znamení na nebi, jako létající talíře. Pentagon o tom podával zprávy, mnozí to viděli v televizi nebo o tom četli; oni nevědí, co si o tom mají myslet. Tajuplná znamení všeho druhu: Pán Ježíš sestoupil v podobě ohnivého sloupu, pořídili Jeho snímek, žije mezi námi, dokazuje, že On je tentýž

jako včera... Vidíme, jak se dějí všechny tyto věci. Vidíme ten chlad v církvi. Vidíme vzrůst denominací. Pohledíte-li na fíkový strom a na všechny ostatní stromy, že dostávají pupeny... Židé se vrací zpět – fíkový strom. Židé se vracejí zpět do svého národa, do své země. Vidíme presbyteriány, metodisty, baptisty, luterány, letniční – všechny církve přinášejí své listy – probuzení. Řekl: „Připravte se, to je ten čas.“ Až uvidíme, že se toto děje, potom je Bůh připraven, aby zavolal Své vyvolené. ON mluvil o mnohých rozličných znameních a řekl: „Až uvidíte, že se ženy stávají neobyčejně hezkými, až uvidíte, že synové Boží si je berou za ženy, to a ono činí.“ ON řekl: „Poznejte, toto je ten čas.“ Tady jsme!

Nuže, ještě něco jiného jsem si poznamenal. Vzpomeňte na obě dcery Lotovy – (ano, vzpomínáte si na to) tam ve městě Sodomě. Ježíš řekl zde v Lukáši 17: „Jak tomu bylo ve dnech Sodomy.“ Myslete na to, že muži, kteří ženy takovým způsobem zneužili, že neměli již žádnou žádost po přirozeném aktu života. Ó, je to strašné, toto říkat z pódia, avšak je tomu tak. Je-li to pravda, musí vyjít odtud. A dnes je to tak zlé, že počet stoupl na 1000 krát 10 000, všude přibývá perverzita, sodomité.

Jak tomu bylo v oné době: protože s přirozeným použitím množení lidského života na zemi bylo tak převráceně zacházeno a stále více se tímto způsobem pokračuje, došlo to tak daleko, že tato žádost rapidně selhává. Říkám, že asi v deseti nebo patnácti letech bude téměř pryč, bude-li to takto stoupat. Důležitá zjištění... Mám o tom něco od Edgara Hoovera (ale já nevím, kde to je, myslel jsem, že jsem to vložil sem, avšak není to zde), co on o tom řekl.

Nuže, zjišťujeme tyto věci. Juda, ve své malé velké knize, jak já ji jmenuji... přečtete si zrovna ten 7. verš. Chtěl bych toto číst z epištoly Judovy. Je to poslední kniha před Zjevením. Poznamenal jsem si to, je to 7. verš. Muži a ženy dělají manželské sliby, ruší je, jdou po cizím těle... Slyšte:

Jako Sodoma a Gomora, a okolní města, když podobným způsobem jako i tito, v smilstvo se vydali, a odešli po těle cizím, předložena jsou za příklad, pokutu věčného ohně snášejíce.

(To znamená: kompletně stráveny a odstraněny.)

Před nějakým časem jsem zde čekal v Los Angeles – nebo jsem se nacházel na území kempingu. Jel jsem ulicí podél a jedna malá dáma, hezká dívka, velmi hezká, šla ulicí. Myslel jsem: „jistě jde do kina.“ Byla jen velmi spoře oblečena, měla jen tři nebo čtyři couly volánů a nahoře malý kousek, právě dost na to, aby se z toho udělal chomáček vaty, který byste mohli vzít

do své pěsti, kovbojský klobouk na hlavě a pár střevíců a na nich štrapce. Velmi atraktivní... Chápu, že nějaký mladý muž šlápne na brzdu a učiní vše, aby ji zastavil, zatímco ona tanečním krokem se vznáší ulicí.

Měl jsem v úmyslu zahrnout na kempingové území, neboť jsem k němu jel. Počal jsem obracet, abych se vrátil. Myslel jsem, že se zastavím a řeknu: „Mladá dámo, rád bych s tebou mluvil ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. Přesto, že jsi hezká dívka, o tom není pochyby, máš postavu, která... Možná, že chceš uslyšet zaskřípění brzdy. Poznáváš, že duch, který tě k tomu nutí, abys toto činila, tě vhání do pekla ďáblova, kde v budoucích věkách budeš trpět? Poznáváš, že to malé, krásně formované tělo a ty dobře vypadající líčka, vlas a ty červené rty možná již v šesti měsících by mohly být provrtány červy, že to pěkně formované tělo potom někde zde dole bude ležet v prachu a duše, která dnes v něm přebývá, bude v trápení ďábla?

Avšak něco mě zdrželo, jako kdyby mi chtěl Bůh říci: „Jestliže to učiníš, uvrhnu tě do vězení.“ Vidíte? Tak to vypadá. Potom jsem viděl vycházet Billyho, jak mi dává znamení, že nyní zpívají VĚR JEN a můj čas nadešel.

Ó, jak mohou být lidé začarováni do takové bezcenné věci, jako je tato zde? Je to proto, že znevažují Slovo Boží. Potom existují kazatelé, kteří stojí na pódiu a jsou spojeni a těmito organizacemi, – kteří to čtou a znají, – jímž je však zakázáno, aby o tom něco řekli, proto, že by jim posluchačstvo odpudili. Jejich kostely vyhlížejí po členech. Bůh vyhlíží po znovuzrozených svatých živého Boha, kteří budou zářit jako hvězdy. Bůh nám pomoz, abychom byli čestní a mluvili pravdu – co říkal Ježíš Kristus. Avšak to je doba, v níž žijeme. To jsou znamení, o nichž Ježíš řekl, že budou. Vidíme to přímo před námi.

Pozorujte Judu, verš 7, ještě jednou Sodoma a Gomora. Ó jaká strašlivá věc! S ženami, neženatí, jdou po cizím těle. Jestliže nějaký muž vešel se svojí ženou v manželství, nejsou již déle dva, nýbrž jeden. Muž, který běhá za jinou ženou, automaticky se odděluje od své manželky. Žena, která běhá za jiným mužem, je pro svého manžela mrtvá. Ona zapírá své vlastní tělo, je od něho odříznuta. To souhlasí. Ve dni soudu se z toho budou zpovídat.

Dnes takové poselství nechtějí slyšet. Lidé je nechtějí slyšet. Požadují lechtání uší. Přesně to mi řekl Duch Svatý onoho dne, kdy jsem tam pokládal úhelný kámen a pravil: „*Kéž Slovo, přinášej je, ať včas nebo nevčas, usvědčuj, napravuj, napomínej s velkým vynaložením trpělivosti a poučení. Neboť nastane čas, kdy zdravé učení nesnesou a obstarají si učitele podle svých vlastních žádostí, protože požadují lechtání uší; naproti tomu*

odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bajkám.“ ON řekl: „Až přejde vidění, čti 2. Timoteovu 4. Nezapomeň na druhou Timoteovu 4!“

Když přešlo vidění, stál jsem tam na Sedmé ulici jako devatenáctiletý mladík. Hlas Boží to vyslovil v místnosti, a ON řekl: „2. Timoteova 4.“ Tímto směrem vývoj jde.

Přijde čas, kdy zdravé učení nesnesou. Lidé by něco chtěli. Letniční lidé by chtěli něco, co by jim poklepalo na rameno a nechalo je žít, jak chtějí, a potom mohou hrát na piano 40 úderů ve vteřině, skákat nahoru dolů, tančit dokola, přesto, že ženy činí, co chtějí a muži právě tak. Presbyteriáni, metodisté, luteráni a baptisté mají mnoho upřímných lidí ve svých organizacích. To přesně souhlasí. Ale ten systém je tak svazuje, že se domnívají, dokud je jejich jméno v knize zapsáno a oni náleží k církvi, že je tím určeno nebe. Vaše jméno v nějaké knize neznamená a n i t o h l e před Bohem. Vaše jméno musí být zapsáno v Knize Života Beránka skrze krev Ježíše Krista, že vaše hříchy byly odpuštěny. To je pravda.

Avšak oni by chtěli onen způsob. Přejí si tento druh pastorů. Nic jiného nechťejí. Bůh v těchto posledních dnech otřásl vším. Uplatnil každý božský dar, o němž Bible podává zprávu, každý dar, který Ježíš Kristus zaslíbil, každý dar a každé znamení konečné doby; všechno, co je zaslíbeno v této Bibli, pokud já to mohu vidět, tímto národem otřásl, avšak on se vrhá do pekla, tak rychle to jde. Řekněte jim to, pak si přesto běžte dále.

Uvedu ještě několik míst z Písma dříve, než ukončím. Dobrá. Ó, jsou vydání napospas věčnému zničení, jak to říká Bible.

Tento národ vězí ve stejné zkaženosti, ta stejná společenská zkaženost; tento národ v tom vězí dnes večer. Vy to víte! Není to žádný žert. Není to žádné mluvení pravděpodobné; je to pravda: 1. Mojžíšova 6:12. Všechno bylo zkažené; lidé chodili vlastními cestami s vlastními myšlenkami, nechávali zákony nepovšimnuté – tak to lidé dnes činí. Lidé již nechťejí slyšet Slovo Boží. Lid je nechce slyšet, chtějí chodit po svých vlastních cestách.

Jezábel odmítla poslouchat Slovo Boží. Nechtěla dovolit, aby přišel ten podivně vypadající kazatel Eliáš, její pastor. A přesto byl jejím pastorem. To souhlasí. Bůh ho poslal. Vyhlašoval své poselství – neškolený. Oni nevěděli, odkud přišel a kam šel. Vystoupil se Slovem Páně. Poslal své poselství, kázal a odsoudil všechno, co se jmenuje hřích. Tato moderní Jezábel se zapojila a národ začarovala svojí čarodějnou mocí, až byl celý národ zkažený a Eliáš stál tam sám na hoře. Bůh pravil: „Eliáši, nemysli si to. Ponechal

jsem si ještě 7 000 těch, kdo jsou srdce upřímného.“ To byl druhý tah a ten třetí byl ještě před námi.

Avšak, myslíte na to. Bůh byl plný milosti. Poselství Eliášovo zatratilo nevěřící generaci. Poselství Noemovo odsoudilo onu generaci a přivedilo soud na ty, kteří ho odmítli poslouchat a osvobození těm, kteří mu uvěřili. Jak tomu bylo ve dnech Noemových, tak tomu bude, až Syn člověka opět přijde. V 1. Mojžíšově 6 odmítli příkazy Boží. Řekli: „Boží příkazy!!!“ Boží slovo dnes říká v Bibli... Nyní poslouchejte, neoslovuji jednu jedinou osobu; jsem odpovědný jen jako váš bratr. Jsem odpovědný, abych vám řekl celou pravdu. Jako ten velký apoštol Pavel před svým skonáním řekl: „*Nezameškal jsem vám zvěstovat celou radu Boží...*“ [Sk 20:27]

Bible ještě dnes říká, že ženy si nemají stříhat vlasy. [1Kor 11:1-16] Nedbám toho, kolik kazatelů říká, že je to v pořádku; je to zvrácené. Nic toho nedbám, kolik církví zastupuje, Bible stále ještě říká, že je to zvrácené. Je to hanba, jestliže to činí. Avšak ony to přesto činí dále. Pokračují v tom; co dělají? V jejich myšlení to je, aby se udělaly krásnými, a myslí si, že jsou krásné.

Boží Slovo je před tím varuje, aby tyto věci nedělaly. Nemají si oblékat mužské oblečení, žádné dlouhé kalhoty nebo něco, co náleží nějakému muži; přesto si jde stejně dále. Pokuste se je zadržet. Řeknete: „Proč tedy potom děláš takový rámus kvůli tomu, bratře Branhame, proč tak dále děláš? Lidé by tě lépe snesli, kdybys...“ Nezáleží mi na to – dělám si již sice z toho starosti, co si lidé myslí – nyní mě nechápejte špatně, – avšak mám zájem o to, co si Bůh myslí, a toto je Jeho Slovo.

Ano, ty jí řekneš, že je to zvrácené, jestliže to činí, přesto jde a dělá to. Proč? Ženy v celém křesťanstvu dělají tyto věci a zdá se, že církev se o to nestará. Proč je to tak? Synové Boží podlehli žádosti po ženském těle a krvi a zapřeli téhož Boha a Krev, která je vykoupila, aby je oddělila od všech špinavých věcí. Amen! To je pravda! Tedy mi Bůh pomoz, to je pravda!

Pokuste se je zastavit. Míníte, že kázání Noemovo mělo nějakou překážku? Určitě ne! Ale co je to? JE TO HLAS. TEN HLAS. A AŽ VŠICHNI BUDEME ZAVOLÁNI K SOUDU, SETKÁM SE SLOVO ZA SLOVEM S POSELSTVÍM, KTERÉ DNES VEČER KÁŽI. CO POTOM UČINÍTE? Je to zažehnuté červené světlo.

Existovala doba, kdy byla tvrdohlavost mezi ženami. Vykládáme toto proto, že zde jde o ženy. A vy se ptáte, proč proti tomu vždycky tak hlasitě vystupuji. Vyložím vám to a vám všem – s mnohými biblickými místy, která

zde závěrem použiji, – ukáži, proč. TO JE DŮVOD, PROČ MUSÍM BÝT VŮČI TOMUTO SLOVU VĚRNÝ. KAŽDÝ SLUŽEBNÍK BY MĚL BÝT VĚRNÝ VŮČI SLOVU BOŽÍMU. MUSÍTE ZA NÍM STÁT, NEBOŤ NĚKDE MUSÍ ZAZNÍT HLAS, KTERÝ SE POZDVIHNE. NESTARÁM SE O TO, CO DRUZÍ ČINÍ, ZA NĚ NEJSTE ODPOVĚDNÍ; BUDETE SE MUSET ZODPOVÍDAT JAKO JEDNOTLIVCI. Nebudete vydávat počet ze svého života jako metodisté, jako baptisté nebo jako letničtí, nýbrž jako jednotlivci.

Vidíme znamení, ony ale jdou a dělají tak dále. Řekněte, že je to zvrácené. Poslouchejte, co odpoví. Svéhlavost! Přesně to učinila Eva. Eva to učinila proti lepšímu přesvědčení. Věděla to? Ona měla Slovo Boží, které říkalo: „Ve dni v němž z toho budeš jísti, zemřeš smrtí.“ Proč si ženy stříhají vlasy? Proč nosí taková oblečení? Bible přesně říká, co budou dělat. Skrze tyto věci, které konají, jsou všechny odsouzeny. To je pravda. Ale proč to dělá? Chce míti svojí vůli, ano, ona to bude dělat podle své libosti. Církev proti tomu nic neříká, ačkoli by měla být nevěstou Ježíše Krista, neříká proti tomu nic.

Jestli byste jedné z nich chtěli něco říci, víte, co vám odpoví? Asi něco takhle: „Ta stará Bible mi nebude překážet v tom, abych mohla mít trochu zábavy.“ Třeba to neřeknou těmito slovy, avšak vyjadřují to. Slyšeli jste někdy to staré přísloví: Skutky mluví hlasitěji než slova! Úplně jedno, co říkáte. Váš život mluví hlasitě, takže vaše svědectví nemohou slyšet. Jak jsem dnes ráno řekl: Skočte jen tak vysoko, jak žijete. Vaše skutky mluví hlasitěji, než vaše slova. Klidně s tím jděte ven a řekněte to, neboť vaše vlastní skutky praví, co vy jste. Jestli mluvíte jinak, než co jste ve skutečnosti, bude to pokrytectví. Ježíš řekl: „Vy pokrytci, jak můžete mluvit dobré, jste-li zlí ve svých srdcích. Čím srdce oplývá, tím ústa přetékaají.“ Hled'te, ony řekly něco, aniž by to mínily. Ženy, to znamená, že říkáte: Ó, budu míti svou zábavu.“

Co se stalo? Co se stalo z manželství? Zde je jedno jiné místo v Bibli. V manželství trvá slib poslušnosti – obstarávat domácnost, cudná, dobré skutky. Vsměje se vám do obličeje, jde do továrny na pudr, do něčí kanceláře. „Můj muž...“ Ó, o tom pochybuji. A tyto moci dnešní doby... taková hanba, ženy se stávají policistkami. Jestliže to není znamení mentální zkaženosti v nějakém městě... Tolik mužů je bez práce, a oni tam musí postavit ženy, přesto, že Bible říká, že má být pořádnou hospodyní. Ale ona dělá šéfovi účetnictví. Měli byste ji vidět... Nemluvíme teď o dobrých ženách. Nepřipisuji to vám, co jste skutečně dobré ženy. Bůh vám zehnej. Toto je na zvukovou pásku. Já mluvíme o tom, že na jednu dobrou připadne 150

těch druhých. Neposlechnou na žádné slovo. „Ponech si svoji Bibli, kaž sám sobě, nechceme to slyšet.“

Poslušnost! Ó! Ona snad řekne toto: „Vyprávěj své biblické děje někomu jinému. Ponech si svého Boha pro někoho jiného a nech mě na pokoji! Proč děláš takový povyk se mnou? Neprosila jsem se tě, abys mi tyto věci říkal.“ Víím, ale Bůh to učinil. Vidíte? Tot' vše. Ony kazí dále cestu. Jak to činily ve dnech Pána, jak to činily v oněch dnech, činí to dnes stejným způsobem. Nezměnilo se to, nezmění se to. Jejich děti nakonec propadnou mladistvým kriminalitě. Vězení přejímá část jejich mužů a žen a peklo je pohlcuje všechny. To přesně souhlasí. Oheň je všechny pohltí. Zdá se, jako by kázání přecházelo přes jejich hlavy. Nikdy je neposlechnou. Budou mít svou vlastní cestu. Můžete jim říci: To říká Bible,“ tak odpovídají: „Ponech si svoji Bibli, my půjdeme za svou zábavou.“

Mohu některé z vás sester slyšet, jak říkáte – možná ne právě vy, jež jste zde – avšak slyším vás říkat: „Kdo? Já? Poslouchat svého muže? Cha, přinutím ho, aby poslouchal mne.“ Nuže, v tom je to zvrácené.

„Zůstat doma, mravná? Nestarám se o to, co o tom říká Bible. Nech mě na pokoji.“ Poslyš, sestro, to nebylo ve středověku, to je hlas dneška. To se nestalo jen tehdy v předpotopním čase, děje se to i dnes. Je to stejná věc.

Kromě toho říkají: „Jsem moderní žena. Žiji v Americe.“ To neznamená více, než jako kdybyste žily v prasečím chlívku. Před Bohem to není žádný rozdíl, kde bydlíte. Jste to, co jste ve svém srdci. To je pravda. Nemyslete, sestry, že jste tam moderní, že jste jednou z těch moderních žen, jak vy to dnes rády říkáte. Jste zaostalé podlé této Bible a nacházíte se v temném věku předpotopního času, ve dnech Noemových; tehdy činily totéž. Vy tedy nejste vůbec tak moderní, není-liž pravda? Tak jednaly již před potopou. Tak jednají dnes, toto musí tedy opět být ten temný věk; opět zpátky v tomto velkém temném věku!

Vy muži, kteří dovolujete svým ženám, aby tak jednaly, nejste nadále víc syny Božími. Ne, vy jste nějak spadli do Sodomy, to je pravda. Necháte se od žen komandovat. Ó!

Nevím, zda toto mám říci nebo ne. Raději tu část vynechám. Ale... Je to strašné.

Ale jestliže uvažujeme o tomto věku... Vidíte to červené světlo zažehávat?

Pozoun zazní a času více nebude.

Až to věčné jitro přijde, jasné a zářivé;

*pak Jeho vyvolení budou shromážděni
(vyjdou z prachu země),
dospějí do svého domova tam v nebi.
(Ó, jaký to den to bude. Ó, ano!)*

Zpět v Sodomě! Nestarejte se, čeká atomová bomba, aby všechno vyčistila, celý svět očistila. To se stane. Potom bude obnoven, jak jsme to viděli pod šestou pečeti. Vykoupený zástup lidí, kteří přijali Pána Ježíše a stali se křesťany, kteří své starosti, svoji módu toho světa opustili a přišli k Ježíši Kristu a vzhlíží k Němu, k Němu jedinému v Jeho pokorném, prostém programu – oni přicházejí a věří v Něho a přijímají věčný život.

Říkáte-li, že máte věčný život a s touto Biblií nesouhlasíte, není váš věčný život věčným životem, který dává Bůh. Jste svedeni smrtí a nejste v životě. To souhlasí

Ó, bojíte se Boha a dodržujete Jeho Slovo, neboť v něm spočívá celý příkaz. Červená světla se rozsvěcují, čas je blízko. Jak tomu bylo ve dnech Noemových... Hled'te, oni vzali to oprávnění a zvrátili to, Jedli, pili, stavěli a dělali všechny ty ostatní věci a zneužili jich. Ježíš by chtěl, abychom si postavili dům Avšak hled'te, co se v tomto oboru stalo! ON ví, že musíte jíst, to souhlasí. Avšak hled'te, co se s tím stalo. Musíte pít svou vodu, avšak místo přinesli do toho nápoje, likéry, všechno možné, alkoholické nápoje a své ženy. Vidíte?

Jak je tomu s přírůstkem obyvatelstva, porovnáme-li to s časem Noemovým, porovnáme-li to neustálé zkrášlování žen? – Vidíte? – Červené světlo! Jestliže porovnáme ženy, tak jak jsou, s těmi tehdejšími – domýšlivými, pyšnými a všechno ostatní! Člověk by jim nemohl nic říci. Každé jim Slovo, přesto jdou tak dále. Vidíte? Co se stane? Přesně to, co ve dnech Noemových se stalo; jednoho dne se uzavře brána milosti. Písmo říká, že potom ve svatyni kouř stoupne vzhůru, to znamená, že Přímluvce se vzdálil. Dokud tam Beránek stále ještě je, aby konal přímluvu, je stále ještě milosrdenství. Avšak jakou jistotu máme, vidíme-li vlak již vjíždět, vidíme-li příchod Pána, zažehnutí světla...?

Ó, Jak bych mohl mluvit o různých věcech, o nichž víme, že je zaslíbil učinit v posledních dnech!

Vidíme je přímo před námi. Dnes večer v naší úvaze vidíme zářit jiné červené světlo. Chování mezi našimi ženami a ty věci, které činí. Vidíme tento pokyn. Všechno jsou milníky, všechno, každá střelka kompasu je přesně zaměřena na Jeho příchod.

Jsme na konci. Neexistuje nic, o čem já vím, že by se mělo ještě stát, než příchod Pána. Potom, moji drazí přátelé, kteří se ještě nacházíte mimo Krista, co smýšlíte o tom? Jenom odpočíváte? S vážností bych vám chtěl položit prostou otázku: Odpočíváte jen na nějakém malém hnutí myslí, jež jste měli nebo na něčem, co jste prožili?

Možná, že jste kdysi byli šťastní a tančili kolem dokola, jak to mnozí z těch svátostných lidí a letničních, nazarénů a svátostných poutníků, činili. Věří, jsou-li šťastni a mohou tančit, že to postačí, a pak si strhávají vlasy, a nosíte šortky? Jak by vás mohl do toho uvádět Duch Svátý, když ON to v Bibli odsuzuje?

Jak je to s vámi, kteří říkáte: „Nuže, náležím církvi, jsem letniční, jsem metodista (nebo cokoli jiného), jsem člen. Moje matka je platící člen církve. Já rovněž.“ Avšak duch, který je na vás, způsobuje, že konáte věci, jež tato Bible odsuzuje. Říkáte: „Mluvil jsem v jazycích, a to je důkaz Ducha Svatého.“ Jestliže tvůj život... Můžeš-li si stále ještě činit tyto věci, které Bible zakazuje, můžeš dnem i nocí mluvit v jazycích a nebude to stále ještě mít nic společného s Bohem. Strom se pozná podle ovoce.

Stárnu, to vím. Každým dnem dostávám nové bolesti. Tak je tomu s každým z nás. Říkejte raději pravdu. Myslel jsem si: „Bůh mě nezanechá...“ Jednou z nejbídnějších věcí je, vidět nějakého muže nebo ženu, kteří Krista nikdy nepřijali a žijí jen jako pozůstalý člen církve, sprostší, než sám satan a vidět je staré a scvrklé. „Nuže, říkám ti, já nevěřím...“ Bůh nikdy... To je jedna z těch nejstrašnějších korun, již satan korunuje život nějakého člověka. Mrzutá stará žena, asi 60–70 let stará s dolů převislým tukem na svých pažích, obličej plný vrásek, s chlapecky zastřiženým vlasem a čtyřmi nebo pěti rozličnými barvami v něm a pyšně si vykračující v těch těsných šortkách – jestliže toto není korunování satanem, pak jsem to nikdy neviděl; nebo starého nevrleho muže. Ó Bože, dej mi milost, abych si nikdy nestěžoval. Pane, chtěl bych svůj život, Pane, a život svého lidu... Ó Bože, dej to, aby náš život byl korunován, i když trpíme, cokoli se stane, kolik se jich proti mně obrátí. Víím to jedno ve svém životě, zatím stárnu, moji přátelé: ohlédnou-li se zpět, poznávám, že životní proud vysychá a brzy skončí, stále více se zužuje, zatímco se blížím ke konci. Jedno víím: Brzy dojde k tomu, že ke mně už nikdo nepřijde, aby se zeptal na radu. Ti, kteří mě znají z mého mládí, budou již zesnulí. Kdybych měl ještě žít, bude mých přátel stále méně, zatímco já zestárnu. Víím, že jednoho dne musím zemřít. Doufám, že Bůh nedopustí, aby mě satan korunoval jako starého

mrzutého, lhostejného muže a moji ženu jako starou malichernou ženu – nebo vaši ženu, nebo abyste se vy takovými stali. Modlím se bratří, aby byl náš život korunován ovocem Ducha: Láskou, radostí, mírností, laskavostí, trpělivostí, věrností, vírou v Duchu Svatém... [Gal 5:22] Můj život míjí. Přibližně před 30 lety jsem stál na tomto pódiu jako mladý muž. Dnes jsem starý a šedivý, holohlavý, se zapadlými rameny. Jsem na konci. Můj život končí a životní šňůra, po níž putuji, se láme. Zatímco spějí ke konci svého běhu, ubývá mých přátel stále víc. Za nějaký čas možná k tomu dojde, že se nebudu moci radovat ze zpěvu tak, jako dříve. Možná, že vnukové řeknou: „Neznervóznijte dědečka.“ K tomu by mohlo dojít, kdybych žil déle. Pak budu sešlý, již nevstanu ze své židle. Jednoho rána vnikne do místnosti mlha; budu šeptat smrti za hranicí, aby si pro mě přišla. Ona mě může vzít za ruku a převést k mému Mistru. Ona není mým otrokářem. Nejsem jejím otrokem, ona je mým otrokem. Kristus zvítězil za mě nad smrtí. Jen jedno může ona učinit: táhnout mě do přítomnosti mého Mistra, když tato pozemská schránka bude zbořena.

V čase, kdy nějaká matka očekává zrození dítěte, můžete pozorovat – bez ohledu na to, jak je třeba bezcitná a sprostá – krátce před zrozením dítěte se matka stává mírnou. Proč to je tak? Když tyto malé svaly v mateřském těle cukají a tlačí, pak je očekává nebeské tělo. Jakmile vyjde z matky, zatímco je lékař nebo porodní bába, či kdokoli přijme, vyleká je, plácne a zatřese jí, nebo podobně, přijímá do sebe životní dech. Malý andělský duch vchází dovnitř, dech života a tak se stává živou duší.

A když jsme Krista přijali do svého srdce a Kristus se stal v našem srdci skutečností, je tomu jako u nějakého malého dítěte.

Když je tento pozemský stánek zbořen... Závěrem řeknu: Ježíš mluvil u Jana 14 a řekl: „*Nelekejž se srdce vaše, věříte-li v Boha, ve mne věřte, neboť v království mého Otce je mnoho příbytků. Jdu tam, abych vám připravil místo. (Až tento pozemský stánek bude zbořen. Máme tam jeden.) Půjdu tam, abych vám připravil místo, abyste byli tam, kde jsem já.*“ Chtěli bychom být u Něho.

Vím, že to bude jako při tom malém dítěti, jež křičí, neboť nastalo znovuzrození – kdy se všechen život rozpadá, pomíjející život a všechno je to tam, potom je zapotřebí něčeho, abych se vylekal. To způsobuje smrt. Smrt vám dá šok., – když vás zasáhne. Vy se však jen zrodíte do Jeho nového království, tam na druhé straně, kde není žádná nemoc, žádné utrpení, žádné stáří, již nic takového. Bůh nám pomoz. Přátelé, jak byste mohli kdy

odmítnout něco takového, jako je toto, poznavše, že neexistuje žádná naděje ve světě, kromě Ježíše Krista. Červená světla vzplála.

Národy se hroutí, Izrael se probouzí.

Znamení, jež Bible předpovídá;

(Ženy si stříhají svůj vlas, nosí šortky.

Červené světlo se rozsvítilo. Vidíte?)

Dny pohanů jsou sečteny, hrůzami obestřeny.

Navraťte se zpět, o rozptýlení, k vašemu vlastnictví.

Den spasení je blízký,

srdce lidská strachem selhávají.

Bud'te naplněni Duchem;

mějte své lampy vyčištěné a jasné.

Pohled'te vzhůru, vaše vykoupení je blízké.

Miluji Jej; chtěl bych, abyste Ho milovali. Zatímco na okamžik skloníme své hlavy k modlitbě a budeme končit... Červená světla se rozžářila, signál byl dán; příchod Pána je blízký, On mluví k národům; On mluví k lidu; On mluví skrze znamení a zázraky. Uvažovali jsme o čase Sodomy a ukázali, jak přišel Anděl k Abrahamovi, znamení, jež On činil přímo před sesláním ohně. Poznáváme to.

ON řekl: „*Ve dnech Lotových stavěli a prodávali.*“ Pohled'te dnes na to, Jak tomu bylo ve dnech Noema: ženy se stávaly hezkými, synové Boží padali, lidskému masu byl v lidském těle žen vzdáván hold a všechny ty věci, jež se staly, o nichž jsme dnes večer mluvili. Světla vzplála; příchod Pána je blízký. Jste stále ještě členem církve? Nebo máte jistotu, moji přátelé? Jak víte, zda zůstanete tuto noc ještě naživu? Pohled'te na bratra Wayne, který dnes ráno stál, v okamžiku, kdy se otočil, aby někomu potřásl rukou, padl mrtev. Bůh by k vám nemusel být tak laskavý a dát vám další příležitost. Vy nevíte, kdy vaše srdce učiní poslední úder. Přemýšlejte o tom!

Příchod Kristův nechává zazářit své znamení. Podívejte se na ně. Dbejte toho, co vám dnes večer bylo řečeno; není to populární, avšak je to pravda. Je to tak, jak Bůh řekl a zde jsme.

Ženy nechtějí zůstat doma. Nechtějí pečovat o své rodiny. Berou pečovatelku k dětem, aby mohly jít do zábavy. Kriminalita mladistvých, všemožné věci se dějí. Stříhají své vlasy, nosí šortky a make up. Výsledek: stávají se stále ještě krásnějšími. Muži, synové Boží, se lapili do pasti satanovy, neboť on způsobuje, že synové Boží tam padají, tak jak to Ježíš řekl. Musí

se to stát. ON řekl, že to tak bude a je to zde. ON řekl: „*Až se tyto věci budou dít, nepomine ta generace (to znamená 40 let), dokud se všechny tyto věci nenaplní.*“ Přemýšlejte o tom! Stále ještě jste jen členem církve? Jednali jste správně? Zkoumejte se, zkontrolujte dnes večer svůj život, muži a ženy. Podívejte se sami na sebe, podívejte se na své vlastní chyby. Jaký je váš přítomný stav? Když byl Kristus na zemi a toto kázal... Řeknete: „Kdyby to byl ON, kdybych Jeho slyšel kázat, potom bych činil pokání.“ Kdybyste to byli tehdy učinili, pak byste to nyní učinili, neboť to je dnes večer Jeho Slovo.

Jste-li bez Boha a vy to víte... „Ó...“ třeba řeknete, „...náležím k církvi. Mluvil jsem v jazycích.“ To dáme stranou. Podívejte se sami na sebe. Zkoušejte nyní svůj život na základě Slova Božího. Náležíte k těm, kteří odcházejí a říkají: „Nestarám se o to, co říká Bible, bratře Branhame, myslím, že jsi zvrácený!“? Ne, já to jsem, který je zvrácený, jak na tom může být něco zvráceného, vždyť je to Slovo Boží. A vy jste Boha ještě nepoznali, vy nemáte jistotu, že kdyby Ježíš přišel v této hodině, byli byste připraveni odejít na druhou stranu. Proč to chcete odkládat, stojíte-li tak blízko smrti? Vidíte? Vidíte, že konec je blížký.

Je-li mezi vámi někdo, kdo sklonil svou hlavu a chce, aby za něj bylo vzpomenu to na modlitbě, zatímco budeme končit, zdvihněte ruku a řekněte: „Bratře Branhame, modli se za mě.“ Bůh ti žehnej, sestro, Bůh ti žehnej, bratře, sestro, všude v budově. To je ono!

Uděláme nyní inventuru. Vy sestry, které jste opravdu v dobré víře a doufáte, přemýšlejte o tom: „Byla jsem opravdu poslušná Boha? Kde je má skutečná touha? Bratře Branhame, činím stále ještě tyto věci a cítím se přitom šťastná.“ Víte, že pohané se cítí právě tak šťastni. Víte, že opilec je pod vlivem likéru právě tak šťasten, jako vy. Jste-li šťastni z něčeho, co je v protikladu ke Slovu Božímu, pak je to ďábel. Řeknete-li „Jsem spokojen se svou církví,“ a vy slyšíte, jak je Slovo Boží kázáno a nechcete se podle toho řídit, pak jste inspirováni nesprávnou věcí. Lhostejno, co vaše inspirace je... Viděl jsem, jak křičí, poskakují, volají o všechno možné, pijí krev z lidské lebky a vyvolávají ďábla (to souhlasí), tak šťastní, jak jen člověk může být. Pohanství vyvolává právě tak mnoho pohnutí citů, jako cokoli jiného. Je to ovlivnění smyslů.

Avšak prožitek s Kristem je v srdci a mění celou bytost, proměňuje osobu v nové stvoření. Přemýšlejte o tom vážně!

Pozorujte sami sebe. Představte si, jako byste stáli před zrcadlem. Díváte se sami na sebe: „Jsem upřímný? Jsem čestný? Sloužím skutečně z celého srdce Pánu? Říkáte: „Já MU sloužím!“

Pohled'te do sebe, vy ženy se zastřiženými vlasy, s šortkami, pohled'te na sebe, vy, které tyto věci děláte. Vy muži, kteří to svým ženám dovoluujete, podívejte se na sebe. Měli byste se zeptat: „Jsem Boží syn nebo jsem sodomita?“

Vy ženy řekněte: „Jsem skutečně moderní žena, nebo jsem tak jako ty před potopou, o nichž Ježíš řekl, že v posledních dnech budou zase takové?“ Promyslete to! Podívejte se samy na sebe a zjistěte to.

Vaše vlastní bytost vyjadřuje, co vy jste. Nejste-li v pořádku, byli byste natolik čestní, abyste zdvihli svou ruku a řekli: „Kriste, nezdvihám svoji ruku k bratrovi Branhamovi a k žádnému jinému člověku, ale k Tobě. Jsem zvrácená, odpusť mi. Bratr Branham slíbil, že se bude za mne modlit, nyní zvednu svoji ruku a řeknu: „Ježíši, buď mi dnes večer milostiv. Zachraň mě kvůli Kristu. Nechtěl bych být ztracen. Ty jsi mi daroval život, bylo by to nejstrašnější, kdybych jej prostě odhodil, přesto, že mám dnes večer tuto zlatou příležitost, skutečně vlastníma očima, všude vidět vzplanutí červeného světla příchodu Pána; zaslíbení, že ON bude ukazovat tato znamení, že bude uzdravovat nemocné, křísit mrtvé a vyhánět dábly; pozůstane jen malá skupina lidí, jen menšina, které se svět posmívá, dává jim ošklivá jména a mluví o nich podobné věci.

Oni nás musí nazývat špatným jménem; oni musí pravdu označovat za špatnou. Ježíš řekl: „*Kdo by promluvil proti Synu člověka, tomu bude odpuštěno,*“ avšak až bude činit ty věci, které vy vidíte, že se dějí, řekl: „*Avšak kdo proti Duchu Svatému bude mluvit, až přijde a bude konat stejné věci, tomu nebude nikdy v tomto světě odpuštěno.*“ [Lk 12:10] Hled'te, oni to musí činit. Musí to být takové poselství, jemuž se lidé posmívají, aby spravedlnost Boží byla zjevena, aby celý svět byl odsouzen a zničen.

Zatímco je tu milosrdenství a někdo stojí v trhlíně, – Ježíš Kristus, a dnes večer stojí a dveře jsou otevřené, – nechcete ho přijmout, moji přátelé? Obvykle přicházíte k oltáři. To je v pořádku, proti tomu nic nemám. Avšak Písmo říká: „Kolikžkoli jich přišlo k víře, dali se pokřtít.“ Chcete-li svůj život z celého srdce předati Ježíši Kristu, tam, kde k Vám ON mluvil, potom zvedněte svoji ruku. Tentýž Bůh, který tohoto muže mohl zavolat nazpět k životu, který dnes ráno ležel přímo přede mnou mrtvý, potvrzuje vám to, že vám říkám pravdu. Kdo kromě Boha může křísit mrtvé? To souhlasí.

Není to váš vyčerpaný pastor zde, je to Kristus, který vás miluje. ON vám to chce dnes večer vyjádřit: „Vy jste slyšeli pravdu, vy jste poznali pravdu. Přichází to z Mého Slova. Vy jste viděli ohlas Mého Slova. Vy jste poznali, že Mé Slovo tyto věci předpovídá. Vy vidíte, že se to ve všech těchto letech právě tak děje aniž by to jednou selhalo.“

Nuže, co teď učiníte s Ježíšem, zatímco se rozzářila červená světla? Proč neodhodíte ten starý sáček světských oříšků! Proč neodhodíte ten časopis PRAVDIVÉ UDÁLOSTI a to staré smetí, jímž je vaše duše denně tažena? Proč nepostavíte televizi prostě někam do rohu a neotočíte ji, jestliže vám zabraňuje jít do sboru? Proč neodložíte každé břemeno, jež vás tak snadno obklíčuje [Žd 12:1]? Proč nepozdvihnete své srdce ke Kristu a neřeknete: „Kriste, dnes večer jsem na konci. Připravuji se. Vidím Tvůj příchod. Chopím se kufru, Boží Bible, jež je naplněna věčným životem a od nynějška budu p r o t o žít.“? Nechcete to učinit, zatímco se budeme modlit?

Náš nebeský Otče, nikterak bych nechtěl být drsný, Pane, avšak poselství poukazuje na dobu, ne na podrobnosti, ne na určitou osobu, nýbrž ukazuje na tento čas. Je to doba, v níž mě Duch Svatý zřejmě nutí toto probrat. Jak často jsme z tohoto pódia ukazovali na dny Sodomy, dny, o nichž Ježíš mluvil, na znamení času? Příchod Pána je pozorovaný rozličným způsobem. A poté, co jsem tak tvrdě mluvil proti dnešním ženám v celé zemi, Otče, věděl jsem, že je to Duch Svatý, který ke mně mluví, abych těmto lidem řekl, proč jsem to učinil. Je to proto, že Tvé inspirované Slovo na mém srdci tak pracovalo, že jsem nemohl déle mlčet.

Přibližně 50-75 rukou v budově se zvedlo, Otče, a to po ostrém, pronikavém Slovu Pána; vyburcovalo je a dalo jim poznat, že signál dává své znamení. Všichni svatí se shromažďují. Národy se rozpadají. Znamení příchodu, červená světla se rozsvěćují... Ze způsobu jednání dnešních žen, na něž jsme dnes večer poukázali, vidíme, že se naplňuje, co Bible předpověděla a že je to zde.

Neomylný hlas Ježíše Krista nám přikázal, abychom dbali na dny Noemovy a porovnávali je s dobou, v níž žijeme. Potom, až uvidíme, že se tyto věci dějí – ženy se stávají krásnými, synové Boží je berou a jak ty věci budou – potom víme, že tato generace zažije příchod Pána; potom poznáme zažehnutím světla, že je Jeho příchod blízký.

Modlím se, nebeský Otče, abys ráčil požehnat všechny, kteří zvedli ruce. Přináším tuto pokornou, upřímnou modlitbu a vím, že mě vyslyšíš. Když jsi byl tak laskavý k bratru Wayovi dnes ráno po pokorné, prosté modlitbě

jsi nechal opět jeho srdce bít, upřímná láska k jednomu bratrovi, když padl v klín své ženy studený a mrtvý... Pane, dej lidem dnes večer poznati, že být mrtvý v hříších a přestoupeních je daleko nebezpečnější, než zemřít fyzicky. NIKDO z vás nemůže v tom okamžiku zastavit, zmizíte-li v hříších a přestoupeních za oponou.

Dej dnes večer, Pane, aby to života každé duše, která zvedla své ruce, za níž přináším tuto modlitbu ve jménu Pána Ježíše, vešla taková revoluce a taková mysl do jejího srdce, aby v něm učinila rozhodnutí, že nebude více hřešit proti Bohu, že od této hodiny bude stát na věčném, pozhnaném Slově Božím, krmena Duchem svatým a den ze dne uváděna na stezky věčného života, zatímco počínaje touto hodinou jde vpřed.

Náš nebeský Otče, možná, že je už neuvidím, že jejich fyzickou ruku zde na zemi již nikdy nepotřesu, ačkoli bych to chtěl učinit, avšak Pane, můj Bože, prosím, abys na tuto modlitbu odpověděl. Ty jsi ve Svém Slově řekl: *„Kdo slyší Mé Slovo a věří v toho, který Mě poslal, má život věčný a na soud nepřijde.“* [Jn 5:24] Dnes večer jsem přinesl pravdu Boží, mnozí slyšeli Slovo. Ty jsi zaslíbil, že je zachráníš a nenecháš je zahynout, a že je nikdo nebude moci vytrhnout z Tvé ruky. Ty je v nejposlednější den vzkřísíš a ani vlas se z jejich hlavy neztratí.

Nuže, moje modlitba jako služebníka, Pane, a jako jejich bratra... prosím v této modlitbě a kladu je do tvých rukou, ó Bože; nechť na ně nepřijde ani jediná bolest. Satan je nevytrhne z ruky Boží. Oni náležejí Tobě, jakožto odměna Vítěze. Doufám, že jim dáš dlouhý život a je-li možné, dej jim spatřit příchod Pána. Nechť dnes večer odcházejí odtud jako ti, kteří získali duši, jiným o tom řeknou a přivedou je k záchrannému poznání Krista. Dej to, je to všechno v Tvých rukách, Otče, ve jménu Ježíše Krista.

Zatímco máme své hlavy na okamžik skloněné, ptám se sám sebe, zda je nyní přítomen někdo, kdo pociťuje, že během modlitby se v jeho srdci stalo něco výjimečného, a cítí, že od nynějška bude vést Kristu posvěcený život. Vy věříte, že to, co jsem kázal, je pravda; že tak, jak se ty věci mají, je to zažehnutí červeného světla. Poznáváte, že je to Slovo Pána, neboť je to Kristus a věříte, že od nynějška povedete lepší, Kristu bližší život, neboť jste se dnes večer modlili a se skloněnými hlavami a zdviženýma rukama vyznali a řekli: *„Věřím tomu. Počínaje tímto večerem povedu jiný život.“* Bůh vám žehnej. To je krásné, je to prostě obdivuhodné.

Myslím, že mohu říci, že před chvílí prakticky všichni zvedli své ruce. Zvedli své ruce, aby dosvědčili, že to přijali. Jestliže nejste dosud pokřtěni

ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů, myslíte na to: Není dáno žádné jiné jméno pod sluncem, skrze něž bychom byli zachráněni, než jméno Ježíše Krista [Sk 4:12]. Myslete na to, existuje jen jedna nevěsta, Nevěsta Ježíše Krista a tato nese Jeho jméno.

Jestliže jste dosud nebyli ponořením ve vodě ve jménu Ježíše Krista pokřtěni, dovolte, abych vám jako Jeho služebník – když Bůh vám skrze znamení a divy a skrze Své Slovo dokázal, že jsem vám řekl pravdu – prikázal, jak to Pavel učinil ve Skutcích apoštolů 19, když našel skupinu baptistů. Byli pokřtěni Janem Křtitelem. Zeptal se: „*Přijali jste Duchu Svatého potom, co jste se stali věřícími?*“ Oni odpověděli: „*Nevíme, zda nějaký Duch Svatý tu je.*“ Zeptal se: „*Jak tedy jste byli pokřtěni?*“ Oni odpověděli: „*Byli jsme již pokřtěni Janem Křtitelem v Jordánu, týmž mužem, který pokřtil Ježíše Krista.*“

To byl obdivuhodný křest, avšak Pavel řekl: „Nyní již neplatí!“ Nařídil jim, aby se ještě dali pokřtít ve jménu Ježíše Krista (Sk 19:5). A Pavel řekl: „*Kdyby anděl z nebe přišel a kázal vám jiné evangelium než to, jež jsem vám kázal já, prokletý buď!*“ (Gal 1:18) Potom to ještě jednou opakoval a řekl: „*Nyní opakuji ještě jednou, jak jsem to již vyslovil: „Kdyby anděl (tím spíše nějaký kazatel, biskup, papež nebo kdokoli by to byl), kdyby nějaký anděl z nebe, nějaký cherubín z nebe vám kázal jiné evangelium, budíž proklet.*“ **TEDY VÁM PŘIKAZUJI: NEJSTE-LI DOSUD POKŘTĚNI VE JMÉNU JEŽÍŠE KRISTA, BĚHEM TOHO, CO VODA JE V KŘTITELNICI A OBLEČENÍ JEST PŘIPRAVENO, POJĎTE A DEJTE SE POKŘTÍT, ZATÍMCO VZÝVÁTE JMÉNO PÁNA; PŘIJMETE DAR DUCHA SVATÉHO, NEBOŤ VÁM PLATÍ TO ZASLÍBENÍ A DĚTEM VAŠIM A TĚM, KTEŘÍ JSOU VZDÁLENI, KTERÉ PÁN NÁŠ ZAVOLÁ [Sk 2:39].**

Náš nebeský Otče, nyní to záleží na Tobě. Pokouším se přesvědčit lidi, avšak nemohu to v nich způsobit. Ty také nepůsobíš nikdy proti vůli nějakého člověka. Jestliže nějaký Boží muž nebo žena jsou předurčeni k věčnému životu a jestliže světlo Boží září na semeno, ono se zrodí znovu k životu. Jestliže je život dnes mezi námi, Otče, pak jsi nechal na něj zářit Své světlo, oni viděli pravdu – nechť přijdou pokorně a mile ke křtitelnici, aby byli pokřtěni ve jménu Tvého milovaného Syna, Ježíše Krista.

Víme, že každá osoba v Bibli tak musela být pokřtěna nebo znovu pokřtěna. Ti, kteří nebyli ve jménu Ježíše Krista pokřtěni, museli být pokřtěni znovu. Ten velký apoštol, který měl klíče nebeského království, řekl v den Letnic: „*Pokání činite a dej se jeden každý z vás pokřtít na jméno Ježíše Krista*

na odpuštění vašich hříchů, [Sk 2:38] – aby vaše hříchy byly odpuštěny. Potom pro vás platí zaslíbení Ducha Svatého.“ Dej, aby to dne bylo v plné míře vykonáno, Otče.

Předávám je teď Tobě. Vezmi těch málo slov a úvahu mého srdce a nechť je to příjemné v Tvých očích ó Pane, a nech, aby přišla odpověď Tvým dětem a dej jim věčný život. Zachraň všechny, kteří mohou být zachráněni, a uzdrav ty, kteří jsou nemocní. Nechť spočine milost Boží na jednom každém z nich, zatímco Ti je teď svěřujeme ve jménu Ježíše.

Zatímco máme skloněné hlavy, poprosím naši sestru, která hraje na piano, aby sem přišla, jen na okamžik, asi 5 minut. A kdyby chtěl být někdo pokřtěn, kdo učinil vyznání a věří – jestliže věříte, že Ježíš Kristus je Syn Boží, a vy tomu celým srdcem věříte, nejen na základě nějakého hnutí mysli, nýbrž vy tomu věříte, vy jste ochotni to vyznat, že jste zvrácení a že nestojíte na základě vaší zásluhy, ale na tom, co ON učinil. Jste připraveni jít vpřed a přijmout Jeho jméno ve vodním křtu a stát se členy Jeho Těla skrze Ducha Svatého – pak je připravena místnost s oblečením pro ženy po mé pravici, místnost pro muže po mé levici.

Zatímco skloníme své hlavy, bude naše sestra hrát: „*Slyším svého Spasitele, jak volá.*“ Kdyby nám mohl při tom být nápomocen vedoucí zpěvu. S hlavami skloněnými vkládáme nyní bohoslužbu do rukou všemohoucího Boha. Kdokoli by chtěl být pokřtěn a přeje si jít do modlitební místnosti, aby tam prosil o křest Ducha Svatého; tam jsou ti, kteří jsou ochotni dáti návod a vše učinit. Kéž by ta slova nepadla nadarmo, ale vykonala, k čemu byla vyslána. Se skloněnými hlavami se chceme modlit a zpívat: „*Jak ON vede, tak chci následovat.*“

Slyším svého Spasitele, jak volá,

(nyní se modlí každý hříšník)

slyším svého Spasitele, jak volá,

(slyšeli jste Ho volat, když dnes ráno vzkřísil toho mrtvého muže?)

Slyším, (slyšeli jste Ho volat, když On vám ve Svém slovu nechal zazářit Své světlo?)

půjdu s Ním, s Ním celou cestou,

(jsi ochoten jíti celou cestou?)

jestliže ON (Bůh ti žehnej, můj bratře!

Ten muž zde vlevo, ta žena zde vpravo.)

Kam mě povede, chci následovat. Kam ON vede

(Bible říká: „*Všichni, kteří uvěřili, dali se pokřtít.*“ [Sk 2:41])

*Půjdu s Ním, s Ním, celou cestu. Půjdu s Ním zahradou,
půjdu s Ním zahradou, půjdu s Ním*

(jestli někdo s touto ženou zde by chtěl jít
do místnosti, aby se modlil za Duchu Svatého,
několik z vás sester,) *celou cestu.*

Kam ON vede (můžeš to říci v upřímnosti?)
kam ON vede, budu Ho následovat.

(Učiníš to? Jak je to s tím slabým hlasem, který k tobě
mluví? Půjdeš – půjdeš, kam On tě vede?)

Dbejte červeného světla!

Vidíš zazářit světlo? Jsme v konečném čase.)

*Kam ON mě vede, půjdu. Půjdu s Ním, s Ním celou cestu.
Slyším svého Spasitele,*

(Jak On mluví? Skrže Svě Slovo, ve vašem srdci. Přijdete nyní?
Toto je vaše pozvání. Myslete na to, kdyby se stalo dříve, než se
opět sejdem – byli jsme varováni!)

Slyším svého Spasitele, jak volá:

„Vezmi kříž svůj a následuj Mě, následuj mě.“

Kam ON vede

(Nuže, necht' jde několik bratří do místnosti
po levici, aby dali pokyny, Necht' se bratří připraví
pro křest. Několik z těch bratří kazatelů ať přijde
a pomůže nám, jděte s námi do místnosti.)

...následovat kam ON mě vede, (Míníš to opravdu?)

...následovat. Půjdu s Ním, s Ním celou cestu.

Nuže, jen okamžik. Jestliže nejste pokřtěni ve vodě ponořením na jméno Pána Ježíše Krista, ale na tituly „Otec, Syn a Duch Svatý“, vězte – v Bibli nikdy neexistovala osoba, ani jedna osoba pokřtěna ve jméno Otce, Syna a Duchu Svatého – v tom titulu. Jeden každý byl pokřtěn na jméno Pána Ježíše Krista, a to až do římského koncilu v Niceji, tam, kde se zorganizovala římsko-katolická církev. Potom vzali ty tituly Otec, Syn a Duch Svatý jako náhražku.

Jestliže by nějaký znalec dějin, nějaký kazatel nebo nějaká osoba, která toto kázání uslyší skrže přenos nebo na zvukovém pásku, mohla prokázat nějaké místo Písma nebo to nejnepatrnější v dějinách, kdy někdy bylo

křtěno jinak, než ve jménu Ježíše Krista, až do koncilu římsko-katolické církve v Niceji, pak byste byli povinni mi to přinést, abych se mohl omluvit. Avšak taková věc neexistuje. Ne! Všichni, kteří byli pokřtěni ponořením, ale ne na jméno Ježíše Krista, těm bylo přikázáno, dříve než mohli vejít v nádheru, aby přišli a dali se ještě jednou pokřtít. Nyní to záleží na vás.

Neexistuje žádné místo v Bibli, kdy by někdo při křtu použil rčení „ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého“, jak dnes lidé křtí. Je to římsko-katolické ustanovení, jež bylo Lutherem dále předáno a s Wesleyem dále probíhalo. A Bible předpovídá, že to tak bude trvat až do posledních dnů; avšak dveře se otevrou, jak jsme to viděli a probrali v Církevních věkách.

Záleží to na vás. Já jsem jen posel, který poselství přináší. Uvěřte tomu ještě jednou. Dveře jsou otevřeny. Křtitelnice je naplněna, není žádného důvodu... Oblečení je připraveno, my budeme v nejbližších minutách připraveni křtít.

Jste-li zde a nebyli jste dosud pokřtěni, nechcete přijít a splnit to, během toho, co ještě jednou budeme zpívat.

Říkáte: „Učiním to jednoho dne, bratře Branhamo.“

Avšak jednoho dne se vám to může stát jako bratru Wayovi v tomto jitu a možná, že potom nebudete mít tu milost, abyste uposlechli. Každým okamžikem byste mohli odejít. I když jste mladí, nevíte, kdy půjdete. Mějte jistotu; neriskujte. Myslete na to, mohli byste riskovat při své práci nebo kdekoli jinde, ale zde při tom neriskujte. **MYSLETE NA TO, MŮJ HLAS BUDE NA ZVUKOVÉM PÁSU BOŽÍM VE DNI SOUDU SVĚDKEM PROTI VÁM.**

Přemýšlejte nyní o tom, zatímco ještě jednou se skloněnými hlavami zpíváme:

*Kam ON (bratře Neville?) vede,
chci následovat,
Kam On vede, chci následovat,
kam On vede, chci následovat.
Půjdu s Ním, s Ním celou cestu.*

*

